

Buổi Họp Huấn Luyện
Giới Lãnh Đạo
Toàn Cầu

Hỗ Trợ Gia Đình

NGÀY 11 THÁNG HAI NĂM 2006

GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU
CỦA CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ

© 2006 do Intellectual Reserve, Inc.
Giữ mọi bản quyền
In tại Hoa Kỳ

Bản Anh Ngữ chuẩn nhận: 8/04
Bản dịch chuẩn nhận: 8/04

Nội dung

Hôn Nhân Là Thiết Yếu cho Kế Hoạch Vĩnh Cửu của Ngài	2
<i>Anb Cả David A. Bednar</i>	
Một Trách Nhiệm Trọng Đại Để Yêu Thương và Chăm Sóc Lẫn Nhau	8
<i>Anb Cả L. Tom Perry</i>	
Cha Mẹ Có Bồn Phận Thiên Liêng	13
<i>Bonnie D. Parkin</i>	
Mái Ấm Thiên Thượng, Gia Đình Vĩnh Cửu	18
<i>Chủ Tịch Thomas S. Monson</i>	
“Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới”.	24

Hôn Nhân Là Thiết Yếu cho Kế Hoạch Vĩnh Cửu của Ngài

ANH CẢ DAVID A. BEDNAR

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Lý Tưởng của Hôn Nhân theo Giáo Lý

Chúng ta được Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn khuyên dạy rõ ràng phải dành hết các nỗ lực tốt nhất của mình để củng cố hôn nhân và gia đình. Lời chỉ dẫn như thế chưa bao giờ được cần đến trên thế gian như ngày nay khi sự thiêng liêng của hôn nhân bị tấn công và tầm quan trọng của gia đình bị soi mòn.

Mặc dù Giáo Hội và chương trình của Giáo Hội hỗ trợ hôn nhân và gia đình, và thường thường thành công khi làm như vậy, nhưng chúng ta nên luôn luôn nhớ đến lẽ thật cơ bản này: không có một phương tiện hay tổ chức nào khác có thể thay thế chỗ của gia đình hay làm tròn chức năng

trọng yếu của nó. Do đó, hôm nay tôi sẽ nói chuyện với các anh chị em trước hết là những người nam và những người nữ, là những người chồng và những người vợ, và là những người cha và những người mẹ—và kể đến là các vị lãnh đạo chức tư tế và tổ chức hỗ trợ trong Giáo Hội. Công việc chỉ định của tôi là thảo luận vai trò thiết yếu của hôn nhân vĩnh cửu trong kế hoạch hạnh phúc của Cha Thiên Thượng.

Chúng ta sẽ tập trung vào lý tưởng của hôn nhân theo giáo lý. Tôi hy vọng rằng một sự xem xét lại các khả năng vĩnh cửu của mình và một sự nhắc nhở về việc chúng ta là ai và tại sao chúng ta hiện diện nơi đây trên trần thế sẽ cung ứng sự hướng dẫn, sự an ủi và niềm hy vọng vững mạnh cho tất cả chúng ta, bất luận tình trạng hôn nhân hoặc hoàn cảnh cá nhân hiện tại của mình. Sự khác biệt giữa lý tưởng của hôn nhân theo giáo lý với sự thật tế của cuộc sống hằng ngày đôi khi dường như khá lớn, nhưng các anh chị em đang dần dần thi hành và trở nên tốt lành hơn là các anh chị em có thể nhận biết được.

Tôi mời các anh chị em hãy ghi nhớ những câu hỏi sau đây khi chúng ta thảo luận các nguyên tắc liên quan đến hôn nhân vĩnh cửu.

Câu hỏi số 1. Trong cuộc sống của chính mình, tôi có đang cố gắng để trở thành một người chồng hay người vợ tốt hơn hoặc chuẩn bị làm chồng hoặc làm vợ, bằng cách hiểu và áp dụng các nguyên tắc cơ bản này không?

Câu hỏi số 2. Với tư cách là người lãnh đạo chức tư tế hoặc tổ chức hỗ trợ, tôi có đang giúp đỡ những người tôi phục vụ để hiểu và áp dụng các nguyên tắc cơ bản này, do đó củng cố hôn nhân và gia đình không?

Khi chúng ta thành tâm suy ngẫm những câu hỏi này và cân nhắc mối quan hệ hôn nhân của mình và các trách nhiệm của chúng ta trong Giáo Hội, thì tôi xin làm chứng rằng Thánh Linh của Chúa sẽ soi sáng tâm trí của chúng ta và giảng dạy chúng ta những điều mà chúng ta cần phải làm và cải thiện (xin xem Giăng 14:26).

Tại Sao Hôn Nhân Là Thiết Yếu

Trong “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Hội Đồng Mười Hai Vị Sứ Đồ tuyên bố “rằng hôn nhân giữa một người nam và một người nữ đã được Thượng Đế quy định sẵn và gia đình là trọng tâm kế hoạch của Đấng Sáng Tạo dành cho số mệnh vĩnh cửu của con cái Ngài.”² Câu mở đầu này của bản tuyên ngôn dạy chúng ta biết nhiều về ý nghĩa của hôn nhân theo giáo lý và nhấn mạnh đến tầm quan trọng hàng đầu của hôn nhân và gia đình trong kế hoạch của Đức Chúa Cha. Hôn nhân ngay chính là một lệnh truyền và một bước thiết yếu trong tiến trình tạo dựng một mối quan hệ gia đình đậm thắm mà có thể tồn tại sau khi chết.

Hai lý do theo giáo lý có sức thuyết phục mà giúp chúng ta hiểu tại sao hôn nhân vĩnh cửu là thiết yếu đối với kế hoạch của Đức Chúa Cha.

Lý do số 1: *Tính chất của các linh hồn nam và nữ thì làm trọn vẹn và hoàn hảo cho nhau và, do đó, người nam và người nữ đã được định là sẽ cùng nhau tiến triển hướng đến sự tôn cao.*

Tính chất vĩnh cửu và tầm quan trọng của hôn nhân chỉ có thể được thông hiểu trọn vẹn trong vòng vãn cảnh bao quát toàn bộ của kế hoạch của Đức Chúa Cha dành cho con cái của Ngài. “Tất cả nhân loại—nam và nữ—được sáng tạo theo hình ảnh của Thượng Đế. Mỗi người là một đứa con trai hay con gái linh hồn yêu dấu của cha mẹ thiên thượng và có một thiên tính và số mệnh thiêng liêng.”³ Kế hoạch hạnh phúc vĩ đại cho phép những người con trai và những người con gái linh hồn của

cha mẹ thiên thượng nhận được một thể xác, đạt được kinh nghiệm trần thế và tiến triển đến sự toàn hảo.

“Phái tính là một đặc điểm cơ bản của từng người cho riêng mục đích về trạng thái tiền dương thế, hữu diệt và vĩnh cửu”⁴ và trong một phạm vi rộng lớn định rõ chúng ta là ai, tại sao chúng ta hiện diện nơi đây trên thế gian, và chúng ta phải làm gì và trở thành người như thế nào. Vì những mục đích thiêng liêng, các linh hồn nam và nữ đều khác biệt, riêng biệt và bổ sung cho nhau.

Sau khi thể gian được sáng tạo, A Đam được đặt vào Vườn Ê Đen.

Tuy nhiên, điều quan trọng là Thượng Đế đã phán rằng việc “người nam sống một mình thì không tốt” (Sáng Thế Ký

2:18; Môi Se 3:18), và Ê Va trở thành người bạn đời và người giúp đỡ của A Đam. Sự phối hợp độc đáo của các khả năng thuộc linh, thể xác, tinh thần và tình cảm của cả hai người nam và người nữ đều cần thiết để thực thi kế hoạch hạnh phúc. Nếu chỉ một mình, thì người nam lẫn người nữ không thể nào hoàn thành các mục đích sáng tạo của mình.

Qua kế hoạch thiêng liêng, người nam và người nữ đã được định là sẽ cùng nhau tiến triển hướng đến sự toàn thiện và vinh quang trọn vẹn. Vì tính khí và khả năng của họ khác biệt nên mỗi người nam và người nữ

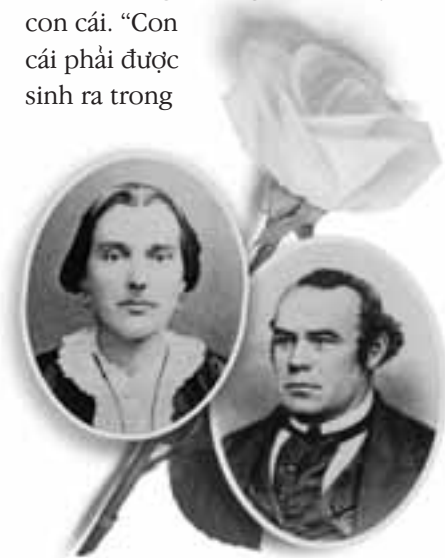
mang đến mối quan hệ hôn nhân các viễn cảnh và kinh nghiệm độc đáo. Người nam và người nữ đóng góp một cách khác biệt nhưng bình đẳng cho sự hợp nhất và sự đoàn kết mà không thể nào đạt được bằng cách thức nào khác. Người nam làm cho người nữ được trọn vẹn và hoàn hảo, và người nữ làm cho người nam được trọn vẹn và hoàn hảo, khi họ học hỏi từ nhau và cùng cố và ban phước cho nhau. “*Trong Chúa* thì chẳng phải đàn bà ngoại đàn ông, cũng chẳng phải đàn ông ngoại đàn bà (1 Cô Rinh Tô 11:11; chữ nghiêng được thêm vào).

Lý do số 2: *Qua kế hoạch thiêng liêng, cả người nam lẫn người nữ được cần đến để mang con cái đến trần thế và cung ứng môi trường tốt nhất để chăm sóc và nuôi dạy con cái.*

Giáo lệnh được ban từ thời xưa cho A Đam và Ê Va để sinh sản và làm đầy đầy mặt đất vẫn còn hiệu lực ngày nay. “Thượng Đế đã truyền lệnh rằng khả năng sinh sản thiêng liêng chỉ được sử dụng giữa người nam và người nữ đã cưới hỏi hợp pháp với tư cách là vợ chồng. Những phương cách mà qua đó cuộc sống hữu diệt được tạo ra [là] do Thượng Đế ấn định.”⁵ Như vậy, hôn nhân giữa một người nam với người nữ là con đường được cho phép mà qua đó các linh hồn trên tiền dương thế bước vào thế gian. Việc hoàn toàn không liên hệ tình dục trước khi kết hôn và chung thủy trọn vẹn trong vòng hôn nhân bảo vệ sự thánh thiện của con đường thiêng liêng này.

Một gia đình với một người chồng và người vợ đầy lòng yêu thương và trung thành là khung cảnh quan trọng nhất mà trong đó con cái có thể được nuôi nấng trong tình yêu thương và sự ngay chính và trong đó những nhu cầu thuộc linh và vật

chất của con cái có thể được đáp ứng. Cũng giống như các đặc tính độc đáo của cả người nam lẫn người nữ đóng góp vào sự trọn vẹn của một mối quan hệ hôn nhân thì cũng các đặc tính đó rất thiết yếu cho sự nuôi nấng, dưỡng dục và dạy dỗ con cái. “Con cái phải được sinh ra trong

Anh Cả Parley P. Pratt bày tỏ các phước lành mà sẽ đến khi chúng ta học hỏi, hiểu biết và cố gắng áp dụng lý tưởng của hôn nhân theo giáo lý.

vòng ràng buộc hôn nhân và được nuôi nấng bởi một người cha và một người mẹ biết tôn trọng những lời thệ ước hôn nhân với lòng chung thủy trọn vẹn.”⁶

Các Nguyên Tắc Hướng Dẫn

Hai lý do theo giáo lý mà chúng ta đã xem xét về tầm quan trọng của hôn nhân vĩnh cửu trong kế hoạch hạnh phúc của Đức Chúa Cha gợi ý cho các nguyên tắc hướng dẫn những người đang chuẩn bị kết hôn, những người đang kết hôn và sự phục vụ của chúng ta trong Giáo Hội.

Nguyên Tắc số 1. *Tầm quan trọng của hôn nhân vĩnh cửu chỉ có thể hiểu được trong bối cảnh của kế hoạch hạnh phúc của Đức Chúa Cha.*

Chúng ta thường nói và làm nổi bật hôn nhân là đơn vị cơ bản của xã hội, là nền móng của một quốc gia hùng cường, và là một định chế xã hội và văn hóa thiết yếu. Nhưng phúc âm phục hồi giúp chúng ta hiểu rằng hôn nhân còn có nhiều ý nghĩa hơn nữa!

Có lẽ chúng ta nói về hôn nhân mà không giảng dạy một cách thích đáng về tầm quan trọng của hôn nhân trong kế hoạch của Đức Chúa Cha chẳng? Việc nhấn mạnh về hôn nhân mà không liên kết nó với giáo lý giản dị và cơ bản của kế hoạch hạnh phúc thì không thể cung ứng đủ sự hướng dẫn, sự bảo vệ, hoặc hy vọng trong một thế giới ngày càng hoang mang và tà ác. Tất cả chúng ta nên nhớ đến lời giảng dạy của An Ma—rằng Thượng Đế ban cho con cái loài người các giáo lệnh *sau khi* đã cho họ biết về kế hoạch cứu chuộc (An Ma 12:32; chữ nghiêng được thêm vào).

Anh Cả Parley P. Pratt bày tỏ một cách tuyệt vời về các phước lành đến với chúng ta khi chúng ta học, hiểu và cố gắng áp dụng trong cuộc sống của chúng ta lý tưởng của hôn nhân theo giáo lý:

“Chính Joseph Smith đã dạy tôi cách thức trân quý mối quan hệ thân tình giữa người cha với người mẹ, người chồng với người vợ, giữa anh chị em, con trai và con gái.

“Chính từ ông mà tôi đã học biết rằng người vợ của lòng tôi có thể thuộc về tôi trong thời tại thế và suốt thời vĩnh cửu, và rằng những mối cảm nghĩ và tình cảm thuần khiết mà làm cho chúng tôi yêu nhau bắt nguồn từ tình yêu thương vĩnh cửu thiêng liêng . . .

“Tôi đã yêu thương trước đây nhưng tôi không biết tại sao. Nhưng giờ đây tôi đã yêu thương—với sự thuần khiết—một cường độ nâng cao, tôn cao về cảm nghĩ mà sẽ nâng

một cách mãnh liệt thường xuyên và tinh vi.

Bởi vì ngày nay chúng ta tham gia trong một trận chiến cho sự an lạc của hôn nhân và gia đình, trong lần đọc Sách Mặc Môn mới nhất của mình, tôi đã đặc biệt chú ý đến những cách thức mà dân Nê Phi đã chuẩn bị cho các trận chiến của họ chống lại dân La Man. Tôi thấy rằng dân Nê Phi “đã *biết ý định* của [kẻ thù của họ] và do đó, họ đã chuẩn bị để đương đầu với chúng” (An Ma 2:12–13; những chữ nghiêng được thêm vào). Khi đọc và nghiên cứu, tôi học được rằng việc *biểu được ý định của một kẻ thù* là điều chính yếu tiên quyết cho sự chuẩn bị hữu hiệu. Tương tự như thế, chúng ta nên cân nhắc ý định của kẻ thù của mình trong cuộc chiến ngày sau này.

Kế hoạch của Đức Chúa Cha là nhằm cung ứng sự hướng dẫn cho con cái của Ngài, để giúp họ trở nên hạnh phúc, và mang họ trở về nhà an toàn với Ngài. Những cuộc tấn công của Lu Xi Phe đối với kế hoạch là nhằm làm cho các con trai và các con gái của Thượng Đế hoang mang và đau khổ và chặn đứng sự tiến triển vĩnh cửu của họ. Ý định bao quát toàn bộ của cha mẹ của sự đối trá là tất cả chúng ta sẽ trở nên “khô sớ như nó” (2 Nê Phi 2:27), và nó cố gắng làm lệch lạc các yếu tố của kế hoạch của Đức Chúa Cha mà nó ghét nhất. Sa Tan không có một thể xác; nó không thể kết hôn; và nó sẽ không có gia đình. Và nó cố gắng liên tục để làm xáo trộn các mục đích thiêng liêng đã được định về phái tính, hôn nhân và gia đình. Trên khắp thế gian, chúng ta thấy dấu hiệu về các nỗ lực hữu hiệu của Sa Tan càng ngày càng gia tăng.

Mới gần đây hơn, quỹ dữ đã cố gắng phối hợp sự lẫn lộn về phái tính

linh hồn tôi từ những điều tạm bợ của thế giới nhỏ bé này và nở rộng nó ra thành đại dương. . . Tóm lại, giờ đây tôi có thể yêu thương với tinh thần và cùng với sự hiểu biết.

“Tuy nhiên, vào lúc đó, người anh em yêu quý của tôi, Joseph Smith . . . chỉ mới vén lên một góc màn và cho tôi một thoáng nhìn vào cõi vĩnh cửu.”⁷

Là những người nam và những người nữ, là những người chồng và những người vợ, và là các vị lãnh đạo Giáo Hội, chúng ta có thể thấy được cách thức mà tầm quan trọng của hôn nhân vĩnh cửu chỉ có thể hiểu được trong bối cảnh của kế hoạch hạnh phúc của Đức Chúa Cha không? Giáo lý của kế hoạch dẫn dắt những người nam và những người nữ đến hy vọng và chuẩn bị cho hôn nhân vĩnh cửu, và kế hoạch hạnh phúc đó xóa tan những nỗi sợ hãi và khắc phục những tình trạng không biết chắc mà có thể khiến cho một số người trì hoãn hoặc tránh kết hôn. Một sự hiểu biết đúng đắn về kế hoạch cũng cùng cố quyết

tâm của chúng ta để kiên định tôn trọng giao ước của hôn nhân vĩnh cửu. Sự học hỏi cá nhân, sự giảng dạy, và sự làm chứng của chúng ta trong nhà lẫn tại nhà thờ sẽ được khuyến khích đại khi chúng ta suy ngẫm và hiểu biết trọn vẹn hơn về lẽ thật này.

Nguyên tắc số 2. *Sa Tan muốn rằng tất cả những người nam và những người nữ có thể bị đau khổ giống như nó.*

Lu Xi Phe không ngừng tấn công và bóp méo giáo lý mà có ý nghĩa quan trọng nhất đối với riêng chúng ta, đối với gia đình chúng ta và đối với thế gian. Kẻ nghịch thù đang dồn những sự tấn công trực tiếp và độc ác nhất của nó nơi nào? Sa Tan liên tục cố gắng làm đảo lộn sự hiểu biết về phái tính, đẩy mạnh sự sử dụng sớm và bất chính khả năng sinh sản và cản trở việc kết hôn ngay chính—đúng thế bởi vì hôn nhân được Thượng Đế quy định và gia đình là trọng tâm của kế hoạch hạnh phúc. Những cuộc tấn công của kẻ nghịch thù đối với hôn nhân vĩnh cửu sẽ tiếp tục gia tăng

với sự lẫn lộn về hôn nhân và rồi làm cho luật pháp thông qua một cách hợp pháp những ý nghĩ sai lầm như vậy. Khi chúng ta nhìn vượt qua cuộc sống trần thế và vào cõi vĩnh cửu, thì dễ để phân biệt rằng những điều giả mạo mà kẻ nghịch thù chủ trương thì không bao giờ có thể dẫn đến sự trọn vẹn mà có thể có được qua lễ gán bó của một người nam và một người nữ, dẫn đến hạnh phúc của hôn nhân ngay chính, đến niềm vui thịnh vượng, hoặc đến phước lành của sự tiến triển vĩnh cửu.

Dựa vào điều chúng ta biết về ý định của kẻ nghịch thù của mình, mỗi người chúng ta nên đặc biệt thận trọng trong việc tìm kiếm sự soi dẫn cá nhân về cách thức chúng ta có thể bảo vệ và gìn giữ hôn nhân của mình—và cách thức chúng ta có thể học hỏi và giảng dạy các nguyên tắc đúng đắn trong nhà và trong các công việc chỉ định của chúng ta trong Giáo Hội về ý nghĩa vĩnh cửu của phái tính và về vai trò của hôn nhân trong kế hoạch của Đức Chúa Cha.

Nguyên tắc số 3: Các phước lành tối thượng của tình yêu và hạnh phúc đạt được qua mỗi quan hệ hôn nhân giao ước vĩnh cửu.

Chúa Giê Su Kỵ Tô là trung tâm điểm trong mỗi quan hệ hôn nhân giao ước. Xin lưu ý đến cách thức mà Đấng Cứu Rỗi được bố trí đứng trên đỉnh tam giác này, với một người nữ ở một đáy góc và một người nam ở đáy góc kia. Giờ đây hãy cân nhắc điều xảy ra trong mỗi quan hệ giữa người nam với người nữ khi từng người trong số họ kiên trì “đến cùng Đấng Kỵ Tô” và cố gắng “toàn thiện trong Ngài” (Mô Rô Ni 10:32). Nhờ và qua Đấng Cứu Chuộc mà người nam và người nữ đến gần với nhau hơn.

Khi một cặp vợ chồng được thu hút đến với Chúa (xin xem 3 Nê Phi 27:14) khi họ học cách phục vụ và trân quý nhau, khi họ chia sẻ những kinh nghiệm về đời sống và cùng tăng trưởng và trở nên một, và khi họ được phước qua sự kết hợp các bản tính riêng biệt của họ, họ bắt đầu nhận thấy sự thành công mà Cha Thiên Thượng mong muốn cho con cái của Ngài. Hạnh phúc tối thượng, chính là mục tiêu của kế hoạch của Cha Thiên Thượng, được tiếp nhận qua việc lập và tôn trọng các giao ước hôn nhân vĩnh cửu.

Vợ chồng gần gũi nhau hơn khi cá nhân họ kiên định đến cùng Đấng Kỵ Tô.

Là những người nam và những người nữ, là những người chồng và những người vợ, và là những người lãnh đạo Giáo Hội, một trong các trách nhiệm tối quan trọng của chúng ta là giúp các thanh niên và thiếu nữ học và chuẩn bị cho hôn nhân ngay chính qua tấm gương của cá nhân chúng ta. Khi các thanh niên và thiếu nữ quan sát thấy sự xứng đáng, sự trung thành, sự hy sinh và sự tôn trọng các giao ước trong hôn nhân của chúng ta, thì những người trẻ tuổi đó sẽ tìm cách sống theo các nguyên tắc đó trong mỗi quan hệ hẹn hò và hôn nhân của họ. Khi những người trẻ tuổi thấy rằng chúng ta đã đặt sự an lạc và lợi ích của người bạn đời

vĩnh cửu của mình làm ưu tiên cao nhất, thì họ sẽ trở nên kém tự kỷ hơn và có thể ban phát, phục vụ nhiều hơn và tạo ra một tình chăn gối bình đẳng và lâu dài. Khi các thanh niên và thiếu nữ nhận thức được sự kính trọng, lòng yêu mến, sự tin cậy và tình yêu thương lẫn nhau giữa vợ chồng, thì họ sẽ cố gắng trau dồi những đặc tính giống như vậy trong cuộc sống của họ. Con cái của chúng ta và giới trẻ của Giáo Hội sẽ học nhiều nhất từ điều chúng ta làm và về con người của chúng ta—đù là họ nhớ tương đối ít về điều chúng ta nói.

Tiếc thay, ngày nay nhiều tín hữu trẻ tuổi của Giáo Hội e ngại hôn nhân vĩnh cửu và ngần ngại tiến đến hôn nhân vĩnh cửu bởi vì họ đã thấy qua nhiều cuộc ly dị trên thế giới và về các giao ước bị vi phạm trong nhà của họ và trong Giáo Hội.

Hôn nhân vĩnh cửu không phải chỉ là một tờ hợp đồng hợp pháp tạm thời mà có thể bị chấm dứt bất cứ lúc nào vì hầu hết bất cứ lý do gì. Đúng hơn, đó là một giao ước thiêng liêng với Thượng Đế mà có thể ràng buộc trong thời tại thế và suốt thời vĩnh cửu. Sự trung tín và chung thủy trong hôn nhân không phải chỉ là những lời nói hấp dẫn thốt ra trong những bài thuyết giảng; đúng hơn, chúng phải là các nguyên tắc rõ ràng trong các mối quan hệ hôn nhân theo giao ước.

Khi xem xét về tầm quan trọng của tấm gương cá nhân của mình, các anh chị em và tôi có thấy rõ những lãnh vực mà chúng ta cần phải cải tiến không? Đức Thánh Linh có soi dẫn tâm trí chúng ta và xoa dịu lòng chúng ta—và khuyến khích chúng ta làm và trở nên tốt lành hơn không? Là những người lãnh đạo chức tư tế và tổ chức hỗ trợ, chúng ta có tập

trung các nỗ lực của mình vào việc củng cố hôn nhân và gia đình không?

Vợ chồng cần có thời giờ cho nhau để củng cố lẫn nhau và nhà cửa của họ chống lại những cuộc tấn công của kẻ nghịch thù. Khi cố gắng làm vinh hiển những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội, chúng ta có vô tình cản trở những người chồng, những người vợ, những người mẹ và những người cha không cho họ làm tròn các trách nhiệm thiêng liêng của họ trong nhà không? Ví dụ, đôi khi chúng ta có hoạch định những buổi họp và các buổi sinh hoạt không cần thiết trong một cách thức mà gây trở ngại cho mối quan hệ thiết yếu giữa một người chồng và một người vợ và mối quan hệ của họ với con cái của họ không?

Khi chúng ta thành thật suy ngẫm về những câu hỏi này, tôi tin rằng Thánh Linh ngay cả bây giờ đang giúp đỡ và sẽ tiếp tục giúp mỗi người chúng ta học hỏi những điều mà chúng ta cần phải làm ở nhà và trong Giáo Hội.

Các Tài Nguyên Thuộc Linh mà Chúng Ta Cần

Các trách nhiệm của chúng ta để học hỏi và hiểu giáo lý của kế hoạch, để ủng hộ và nêu gương cho hôn nhân ngay chính, và để giảng dạy các nguyên tắc đúng đắn trong nhà và ở nhà thờ, có thể khiến cho chúng ta tự hỏi là chúng ta có khả năng làm tròn trách nhiệm này không. Chúng ta là những người bình thường mà phải hoàn thành một công việc phi thường nhất.

Cách đây nhiều năm, Chị Bednar và tôi bận rộn cố gắng đáp ứng vô số đòi hỏi khó khăn của một gia đình trẻ và đầy nghị lực—và các trách nhiệm của Giáo Hội, nghề nghiệp, và cộng đồng. Một buổi tối nọ sau khi con cái

Một trong các trách nhiệm nặng nề của chúng ta là giúp các thanh niên thiếu nữ học hỏi và chuẩn bị cho hôn nhân ngay chính qua tấm gương cá nhân của chúng ta.

đã đi ngủ, chúng tôi nói chuyện rất lâu về việc chúng tôi làm tròn tất cả các ưu tiên quan trọng của mình một cách hữu hiệu như thế nào. Chúng tôi nhận thức rằng chúng tôi sẽ không nhận được các phước lành đã được hứa trong thời vĩnh cửu nếu chúng tôi không làm vinh hiển một cách trọn vẹn hơn giao ước mà chúng tôi đã lập trên thế gian. Chúng tôi đã quyết tâm cùng nhau làm và trở nên tốt hơn với tư cách là vợ chồng. Bài học đó đã được học cách đây rất nhiều năm đã làm một sự khác biệt rất lớn trong hôn nhân của chúng tôi.

Giáo lý tuyệt vời và giản dị của kế hoạch hạnh phúc cung ứng viễn ảnh vĩnh cửu quý báu—và giúp chúng ta hiểu được tầm quan trọng của hôn nhân vĩnh cửu. Chúng ta được phước với tất cả những nguồn thuộc linh mà chúng ta cần. Chúng ta có giáo lý trọn vẹn của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Chúng ta có Đức Thánh Linh và sự mặc khải. Chúng ta có các giáo lễ

cứu rỗi, các giao ước và các đền thờ. Chúng ta có chức tư tế và các vị tiên tri. Chúng ta có thánh thư và quyền năng về lời nói của Thượng Đế. Và chúng ta có Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Tôi làm chứng rằng chúng ta đã được ban phước với tất cả các nguồn thuộc linh mà chúng ta cần để học hỏi, giảng dạy, củng cố và chống giữ hôn nhân ngay chính—và rằng quả thật chúng ta có thể sống chung với nhau trong hạnh phúc với tư cách là vợ chồng và gia đình trong vĩnh cửu. Trong thánh danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. Xin xem thư của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn ngày 11 tháng Hai năm 1999; xin xem *Liabona*, tháng Mười Hai năm 1999, 1.
2. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thể Giới,” *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
3. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
4. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
5. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
6. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
7. *Tự truyện của Parley P. Pratt*, do Parley P. Pratt Jr. xuất bản (1938), 297–98.

Một Trách Nhiệm Trọng Đại Để Yêu Thương và Chăm Sóc lẫn Nhau

ANH CẢ L. TOM PERRY

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Làm Thăng Bằng Các Trách Nhiệm của Chúng Ta

Đề tài mà tôi được chỉ định để nói là câu phát biểu sau đây từ bản tuyên ngôn về gia đình: “Người chồng và người vợ có một trách nhiệm trọng đại là phải yêu thương và chăm sóc lẫn nhau và cho con cái của mình.”¹ Tôi muốn bàn thảo về đề tài này trong một cách thức rất khác với điều mà các anh chị em có lẽ thường nhận được trong các buổi họp huấn luyện khác; thay vì thế, tôi muốn thành thật nói với các anh chị em về sự phục vụ của các anh chị em trong vương quốc của Cha Thiên Thượng. Mục đích sẽ là xem chúng ta có cùng nhau hiểu rõ cách thức để làm thăng bằng các trách nhiệm của mình để yêu thương

và chăm sóc gia đình mình với những sự kêu gọi đặc biệt khác mà đã được Cha Thiên Thượng ban cho chúng ta.

Khi Giáo Hội được tổ chức vào ngày 6 tháng Tư năm 1830, Tiên Tri Joseph Smith đã nhận được một điều mặc khải mà giờ đây được ghi lại là tiết 21 của Giáo Lý và Giao Ước. Một phần của điều mặc khải đó là:

“Này, một biên sử phải được lưu giữ giữa các người; và trong biên sử đó người sẽ được gọi là người tiên kiến, người phiên dịch, tiên tri, sứ đồ của Chúa Giê Su Kỵ Tô, là anh cả của giáo hội qua thánh ý của Thượng Đế Đức Chúa Cha, và ân điển của Chúa Giê Su Kỵ Tô của các người,

“Là người được Đức Thánh Linh cảm ứng để đặt nền tảng của Giáo Hội và xây dựng Giáo Hội cho sự lợi ích của đức tin thiêng liêng nhất. . . .

“Vậy nên, các người, nghĩa là giáo hội, phải chú tâm vào tất cả những lời nói của hấn cùng những giáo lệnh mà hấn sẽ ban ra cho các người khi hấn tiếp nhận được, khi hấn bước đi trong sự thánh thiện trước mặt ta;

“Vì vậy các người phải tiếp nhận lời nói của hấn với tất cả lòng kiên nhẫn và đức tin, chẳng khác lời nói ấy phát ra từ chính miệng ta” (GLGÚ 21:1-2, 4-5).

Trong số những lời chỉ dẫn đầu tiên được ban cho Giáo Hội mới vừa được

tổ chức này là phải tuân theo sự soi dẫn và sự mặc khải do Chúa ban ra, qua vị tiên tri của Ngài, trong việc làm tròn các trách nhiệm của chúng ta để xây đắp vương quốc của Ngài. Ngài đã hứa sẽ hướng dẫn chúng ta theo chiều hướng mà chúng ta có bổn phận để thực hiện công việc vĩ đại này.

Lời Khuyên Bảo của Vị Tiên Tri

Tôi nghĩ rằng Chủ Tịch Gordon B. Hinckley, vị tiên tri của chúng ta ngày nay, đã cho chúng ta cái bí quyết để làm thăng bằng các trách nhiệm của chúng ta trong một buổi họp huấn luyện giới lãnh đạo toàn cầu trước đây vào ngày 21 tháng Sáu năm 2003. Trong buổi phát thanh và truyền hình đó, ông đã nói:

“Đặc ân của các anh (chị) em. . . là đặc ân được đứng trong bóng của Đấng Cứu Thế khi chúng ta xúc tiến công việc này. Cơ hội của các anh (chị) em là cơ hội để nói về sự tuyệt luân của máu cứu chuộc của Chúa Giê Su Kỵ Tô thay cho các con trai và các con gái của Ngài. Có thể có một đặc ân nào lớn hơn đặc ân này không?

“Hãy hân hoan trong đặc ân mà thuộc vào các anh (chị) em. Cơ hội của các anh (chị) em sẽ không tồn tại mãi mãi. Chẳng mấy chốc thì sẽ chỉ còn lại là kỷ niệm của kinh nghiệm lớn lao mà anh (chị) em hiện có.

“Không ai trong chúng ta sẽ hoàn thành tất cả những gì chúng ta có thể mong muốn. Nhưng chúng ta hãy làm hết khả năng của mình. Lúc ấy, tôi rất hài lòng khi Đấng Cứu Chuộc sẽ phán: “Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm” (Ma Thi Ơ 25:21).”²

Như các anh chị em nhớ, trong buổi phát thanh và truyền hình đó, ông đã giải thích về trách nhiệm của chúng ta mà gồm có bốn phần. Trách nhiệm thứ nhất áp dụng cho đề tài mà chúng tôi đang ngó lời trong buổi phát thanh và truyền hình này. Ông nói:

Trong tất cả các thời kỳ lịch sử, Thượng Đế đã ban luật pháp thiêng liêng của Ngài để bảo vệ và che chở sự kết hợp thiêng liêng giữa vợ và chồng.

“Trước hết, điều cần thiết là các anh em không xao lãng đối với gia đình mình. Không có điều gì mà các anh em có lại quý báu hơn. Vợ con của các anh em xứng đáng có được sự chú ý của chồng và cha họ. Cuối cùng, chính mối quan hệ gia đình này mà chúng ta sẽ mang theo với mình vào cuộc sống bên kia. Để diễn giải những lời trong thánh thư:

‘Người nào nếu phục vụ Giáo Hội một cách trung tín mà mất gia đình mình thì có ích gì?’ (xin xem Mác 8:36).”³

Điều này là một sứ điệp liên tục từ các vị tiên tri kể từ những ngày đầu thành lập Giáo Hội. Chỗ quan trọng nhất cho việc giảng dạy phúc âm và lãnh đạo là trong gia đình và ở nhà. Nếu tuân theo những chỉ dẫn này, chúng ta sẽ đưa ra những sự chỉ định và hoạch định các chương trình, sinh hoạt và lớp học mà sẽ bổ túc và hỗ trợ gia đình của mình.

Thiết Lập Các Ưu Tiên Thích Hợp

Cách thức chúng ta dùng thời giờ của mình và giữ cho cuộc sống của chúng ta được thăng bằng là cơ bản cho cách thức chúng ta sẽ thi hành như thế nào các bổn phận trong gia đình và sự phục vụ Giáo Hội của mình. Hãy kỷ luật tự giác để tuân theo lời khuyên dạy của vị tiên tri về cách thức chúng ta sắp xếp việc sử dụng thời giờ của mình.

Người Bạn Đời Vĩnh Cửu của Các Anh Chị Em

Hãy bắt đầu bằng cách thảo luận với người bạn đời vĩnh cửu của mình về bao nhiêu thời giờ các anh chị em cần có với nhau để củng cố hôn nhân của mình, để cho thấy tình yêu thương mà các anh chị em có cho nhau. Đó là ưu tiên số một của các anh chị em.

Giáo Hội là nhằm giúp đỡ các cá nhân và gia đình đến cùng Đấng Ky Tô

và đạt được cuộc sống vĩnh cửu. Cuộc sống vĩnh cửu là ân tứ lớn nhất của Thượng Đế ban cho con cái của Ngài, và chỉ đạt được qua mối quan hệ gia đình. Mối quan hệ này phải bắt đầu với sự hòa hợp giữa vợ với chồng, là mối quan hệ thiêng liêng đối với Chúa và là điều chúng ta chớ coi thường. Giao ước hôn nhân là thiết yếu đối với kế hoạch của Chúa và chính vì mục đích đó mà Ngài sáng tạo trời và đất. Trong tất cả các thời kỳ lịch sử, Ngài đã ban luật pháp thiêng liêng của Ngài để bảo vệ và che chở sự kết hợp thiêng liêng giữa vợ và chồng.

Con Cái của Các Anh Chị Em

Thứ nhì, hãy cân nhắc các nhu cầu thuộc linh của con cái các anh chị em. Bao nhiêu thời giờ thì cần thiết để chắc chắn rằng các anh chị em gắn gũi chúng? Đó là trách nhiệm của các anh chị em với tư cách là các bậc cha mẹ để cung ứng thời giờ thích

Kiến thức quan trọng nhất mà con cái sẽ luôn luôn nhận được phải từ cha mẹ mà ra

đáng nhằm dạy dỗ chúng, vì kiến thức quan trọng nhất mà con cái sẽ luôn luôn nhận được phải từ cha mẹ mà ra. Chúng ta cần quen thuộc với điều mà Giáo Hội giảng dạy con cái của chúng ta để chúng ta có thể đồng ý với điều giảng dạy đó trong những lời chỉ dẫn của chúng ta cho mỗi đứa con. Ví dụ, quyền cầm nang, *Cho Sức Mạnh của Giới Trẻ*, khi trích dẫn bản tuyên ngôn về gia đình, cho giới trẻ lời khuyên dạy này về gia đình:

“Hạnh phúc trong cuộc sống gia đình hầu như có thể đạt được khi được đặt trên những lời giảng dạy của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Các cuộc hôn nhân và các gia đình thành công được thiết lập và duy trì trên các nguyên tắc của đức tin, cầu nguyện, hối cải, tha thứ, kính trọng, yêu thương, thương xót, việc làm và những sinh hoạt giải trí lành mạnh.”⁴

Quyền cầm nang viết tiếp:

“Việc làm một phần tử trong một gia đình là một phước lành lớn. Gia đình của các (anh, chị) em có thể cung ứng cho các (anh, chị) em tình

bầu bạn và hạnh phúc, giúp các (anh, chị) em học hỏi những nguyên tắc đúng trong một bầu không khí yêu thương, và giúp các anh (chị, em) chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh cửu. Không phải tất cả các gia đình đều giống nhau, nhưng mỗi gia đình đều quan trọng trong kế hoạch của Cha Thiên Thượng.

“Hãy góp phần vào việc xây dựng một mái nhà hạnh phúc. Hãy vui vẻ, giúp ích và ân cần đối với những người khác. Nhiều vấn đề trong gia đình bị gây ra bởi vì những người trong gia đình nói và hành động một cách ích kỷ hay không tử tế. Hãy biết quan tâm đến các nhu cầu của những người khác trong gia đình. Hãy cố gắng làm một người hòa giải hơn là chọc ghẹo, gây gổ và cãi lộn. Hãy nhớ rằng gia đình là một đơn vị thiêng liêng nhất của Giáo Hội.”⁵

Chu Cấp cho Gia Đình của Các Anh Chị Em

Ưu tiên thứ ba của chúng ta là chu cấp lo liệu cho các đơn vị gia đình

của mình. Một lần nữa từ bản tuyên ngôn về gia đình:

“Qua kế hoạch thiêng liêng, những người cha phải chủ tọa gia đình mình trong tình thương yêu và sự ngay chính và có trách nhiệm cung ứng những nhu cầu cần thiết của cuộc sống và bảo vệ cho gia đình mình.”⁶

Chúng ta cần phải duy trì những kỹ năng tốt để làm việc kiếm sống. Trong một thế giới thay đổi, chúng ta phải giữ kỹ năng của mình được cập nhật nếu không nó sẽ trở thành lỗi thời. Mặc dù bận rộn trong các công việc chỉ định của Giáo Hội, chúng ta cũng không nên bỏ lỡ các cơ hội để gia tăng sự phát triển của chúng ta và cải tiến sự an lạc của gia đình mình. Điều này đòi hỏi chúng ta phải dành thời giờ và tư tưởng thích đáng để chuẩn bị cho tương lai.

Lời khuyên dạy này áp dụng cho các chị em phụ nữ cũng như các anh em. Mặc dù trách nhiệm để cung cấp cho gia đình chủ yếu thuộc vào những người cha, bản tuyên ngôn nêu rõ rằng “bệnh tật, chết chóc hay

những hoàn cảnh khác”⁷⁷ cũng có thể đòi hỏi các chị em là các phụ nữ phải sử dụng và phát triển kỹ năng của mình để chu cấp cho gia đình mình.

Phục Vụ trong Giáo Hội

Ưu tiên thứ tư của chúng ta là sự cam kết của chúng ta cho thời giờ mà chúng ta dành cho các sinh hoạt của Giáo Hội. Các gia đình Thánh Hữu Ngày Sau tích cực quý trọng thời giờ Giáo Hội của họ và lựa chọn trong cuộc sống của gia đình mình để có đủ thời giờ cho sinh hoạt của Giáo Hội.

Đặc biệt, những người lãnh đạo cần phải nhạy cảm với những hoàn cảnh gia đình khác nhau khi họ đưa ra những sự kêu gọi và tạo ra những kỳ vọng. Gia đình với con nhỏ mà cả cha lẫn mẹ có những sự kêu gọi với trách nhiệm nặng nề và làm cho họ vắng nhà thì đa số có lẽ cảm thấy rằng các sinh hoạt Giáo Hội gây trở ngại cho cuộc sống gia đình của họ. Các vị lãnh đạo Giáo Hội có thể giúp bằng cách ghi nhận và hỗ trợ các nỗ lực của các tín hữu để làm thăng bằng sự phục vụ trong Giáo Hội với các trách nhiệm trong gia đình họ.

Chúng ta có thể gia tăng sự liên kết với gia đình mình khi chúng ta phục vụ trong những sự kêu gọi trong Giáo Hội của chúng ta.

Bao Gồm Các Thành Viên trong Gia Đình

Có những cách thức để gia tăng mối liên kết của chúng ta với gia đình của mình trong khi chúng ta phục vụ trong những sự kêu gọi của Giáo Hội bằng cách làm cho gia đình mình, khi thích hợp, tham gia vào sự phục vụ Giáo Hội của chúng ta. Tôi xin đưa ra cho các anh chị em một ví dụ cá nhân.

Cha của tôi phục vụ với tư cách là giám trợ trong những năm thơ ấu của đời tôi. Ông là một người bận rộn với việc hành nghề luật sư đòi hỏi nhiều thì giờ. Ông cũng rất tích cực trong những công việc cộng đồng và một người diễn thuyết rất được ngưỡng mộ trước công chúng. Và, dĩ nhiên, ông là cha của sáu đứa con. Tôi luôn luôn biết ơn cha tôi đã đặt đúng ưu tiên của ông. Mẹ tôi luôn luôn là ưu tiên số một của ông. Điều đó thật rõ ràng qua cách thức mà ông đối xử với bà. Điều này tiếp theo với sự tận tụy thật sự cho mỗi đứa con của ông.

Khi tôi khoảng sáu tuổi, tôi nhận được một món quà Giáng Sinh là cái xe kéo tay đồ chơi — Nó giống hệt như cái này trong mẫu thu nhỏ. Cái xe kéo tay nhỏ màu đỏ cho thấy mối

quan hệ thật sự giữa cha tôi và tôi. Trong cuộc sống bận rộn của mình, ông đã tìm ra những cách thức để có được sự tham dự của gia đình ông trong các sinh hoạt

của ông mà không làm giảm bớt năng suất của mình.

Đa số sự phục vụ của ông với tư cách là một giám trợ xảy ra trong Thời Kỳ Kinh Tế Trì Trệ vào thập niên 1930. Nhiều tín hữu của tiểu giáo khu của

chúng tôi đang lâm vào cảnh túng quẫn kinh khủng. Với tư cách là giám trợ, ông có trách nhiệm cung cấp những phương tiện để cứu mạng sống của họ. Điều này dường như là một sinh hoạt tốt cho vị giám trợ, con trai của ông và chiếc xe kéo tay màu đỏ.

Tôi thường đi học về và thấy bột, đường, lúa mì và những đồ tiếp tế—chất thành đồng ở bên hông nhà để xe. Tôi biết rằng buổi tối đó cha tôi và tôi sẽ có cơ hội để gần gũi nhau.

Khi ông về nhà, cái xe kéo tay nhỏ màu đỏ chất đầy đồ tiếp tế để mang đến cho một gia đình. Hai chúng tôi, cùng nhau vừa đi vừa nói chuyện, hoàn tất công việc chỉ định về an sinh của mình bằng cách mang giao những đồ tiếp tế cho những người đang túng thiếu.

Tôi đã có thể trực tiếp chứng kiến tình yêu thương và sự chăm sóc của một vị lãnh đạo chức tư tế nhân từ đối với các tín hữu của tiểu giáo khu của ông. Quan trọng hơn hết, tôi có một cơ hội để có được thời gian quý báu với cha tôi.

Tập Trung vào Các Ưu Tiên Cơ Bản

Tôi xin khuyến khích các anh em nên làm điều mà chúng tôi đã giảng dạy cho các anh em trong buổi họp huấn luyện lãnh đạo toàn cầu lần đầu tiên. Chúng tôi nhắc nhở các anh em rằng tất cả các đơn vị của Giáo Hội đang ở trong các giai đoạn phát triển khác nhau và mỗi người đều có nhu cầu khác nhau. Khi hoạch định các chương trình của mình trong Giáo

Hội, thì chúng ta phải lưu ý đến gia đình.

Một lần nữa, chúng tôi cảnh giác các anh em chớ nên tạo ra gánh nặng cho các tín hữu của mình với nhiều hơn một sự kêu gọi trong Giáo Hội cộng thêm việc giảng dạy tại gia và việc thăm viếng giảng dạy. Hãy kỷ luật tự giác để theo sát các ưu tiên cơ bản, và các anh em sẽ ngạc nhiên về cách thức mà sự soi dẫn của Chúa sẽ ban cho các anh em khi các anh em thực thi các trách nhiệm của mình để làm một tôi tớ trong vương quốc của Ngài.

Sự chú trọng cơ bản của Giáo Hội phục hồi là làm cho chúng ta dễ dàng và mang các cơ hội đến với chúng ta để phụ giúp Chúa trong công việc của Ngài—để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người. Chúng ta làm điều này trước hết bằng cách củng cố gia đình. Trong một thời đại mà đạo đức suy đồi, chính trị bất ổn, sự sôi động trên trường quốc tế, và kinh tế bấp bênh, thì sự chú trọng của chúng ta về việc củng cố và ổn định gia đình cần phải được nâng cao và làm nổi bật. Mục đích chính của

Giáo Hội là phụ giúp gia đình trong việc đạt được sự cứu rỗi và sự tôn cao trong thượng thiên giới vĩnh cửu.

Sách Hướng Dẫn Gia Đình

Cách đây nhiều năm, chúng tôi đã xuất bản quyển Sách Hướng Dẫn Gia Đình đặc biệt này. Nó nhằm cho sự sử dụng của các tín hữu, nhất là những người mới cải đạo hoặc có kinh nghiệm giới hạn trong Giáo Hội. Chúng tôi khuyến khích các anh chị em sử dụng quyển sách này. Nó bắt đầu với lời phát biểu:

“Gia đình là đơn vị cơ bản của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô và đơn vị xã hội quan trọng nhất trong thời tại thế và thời vĩnh cửu. Thượng Đế đã thiết lập các gia đình để mang hạnh phúc đến cho con cái của Ngài, để họ học biết những nguyên tắc đúng đắn trong một bầu không khí yêu thương, và chuẩn bị họ cho cuộc sống vĩnh cửu.

Mái gia đình là nơi tốt nhất để giảng dạy, học hỏi và áp dụng các nguyên tắc phúc âm.”⁸

Một lần nữa, chúng tôi khuyến khích các anh chị em tham khảo những điều giảng dạy hữu ích của quyển

sách nhỏ này.

Tám Gương của Đấng Cứu Rỗi

Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta đích thân phục sự dân của Ngài, nâng đỡ những người bị áp bức, ban hy vọng cho những người thất vọng và tìm kiếm những người thất lạc. Qua những lời nói và hành động của Ngài, Ngài đã cho dân của Ngài thấy rằng Ngài yêu thương, thông cảm và hiểu rõ giá trị của họ. Ngài thừa nhận thiên tính và giá trị vĩnh cửu của mỗi cá nhân. Ngay cả khi kêu gọi dân của Ngài phải hối cải, Ngài đã kết án tội lỗi mà không hề kết án người phạm tội.

Giống như Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, với tư cách là những người lãnh đạo Giáo Hội chúng ta nên yêu thương những người mà chúng ta phục vụ, cho thấy sự chăm sóc và mối quan tâm đối với cá nhân mỗi người. Cầu xin Chúa ban phước cho chúng ta trong trách nhiệm thiêng liêng mà Ngài đã ban cho chúng ta là lời cầu nguyện của tôi, trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
2. “Rejoicing in the Privilege to Serve,” *Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu*, ngày 21 tháng Sáu năm 2003, 24.
3. *Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu*, ngày 21 tháng Sáu năm 2003, 22.
4. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
5. *Cho Sức Mạnh của Giới Trẻ* (quyển sách nhỏ, 2001), 10.
6. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
7. *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
8. *Sách Hướng Dẫn Gia Đình* (2001), 1.

Sách Hướng Dẫn Gia Đình (số đặt hàng 31180) có thể lấy tại các trung tâm phân phối và dịch vụ của Giáo Hội.

Cha Mẹ Có Bồn Phận Thiên Liêng

BONNIE D. PARKIN

Chủ Tịch Trung Ương Hội Phụ Nữ

Các Trách Nhiệm của Gia Đình

Nếu tôi có thể ước được một điều xảy ra cho các bậc cha mẹ và các vị lãnh đạo của Giáo Hội này, thì đó là họ sẽ cảm nhận được tình yêu thương của Chúa trong cuộc sống của họ mỗi ngày khi họ chăm nom con cái của Cha Thiên Thượng. Có lẽ điều tôi nói ra sẽ không cảm động lòng của các anh chị em, nhưng đó là điều mà Thánh Linh mách bảo cùng các anh chị em. Hãy tuân theo những thúc giục dịu dàng đó.

Tôi còn nhớ rất rõ khi bản tuyên ngôn về gia đình được đưa ra: ngày 23 tháng Chín năm 1995. Tôi đang ngồi trong Đại Thánh Đường Tabernacle tại buổi họp Hội Phụ Nữ trung ương. Chủ Tịch Hinckley là người nói chuyện kết thúc. Ông đã trình bày “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới”. Giáo đoàn yên lặng

nhưng cũng có một cảm giác phấn khởi; một phản ứng như: “Vâng—chúng ta cần được giúp đỡ với gia đình của mình!”

Tôi nhớ đã cảm thấy rằng bản tuyên ngôn thật đúng. Nước mắt chảy dài trên má tôi. Khi tôi nhìn các chị em phụ nữ ngồi cạnh tôi, họ dường như cũng trải qua những cảm nghĩ như vậy. Có rất nhiều điều trong bản tuyên ngôn đó đến nỗi tôi rất nôn nóng để nhận được một bản và nghiên cứu nó. Bản tuyên ngôn khẳng định phẩm cách của phụ nữ. Và việc mà nó được đưa ra trước tiên cho các phụ nữ của Giáo Hội tại buổi họp Hội Phụ Nữ trung ương thật đầy ý nghĩa. Tôi biết Chủ Tịch Hinckley rất quý trọng các phụ nữ.

Tất cả chúng ta ở đây đều là những người lãnh đạo Giáo Hội. Chúng ta rất bận rộn. Nhưng tôi phải nhớ—cũng như các anh chị em phải nhớ—rằng trách nhiệm đầu tiên của chúng ta là cho gia đình mình. Hãy ghi nhớ, họ là một trong vài phước lành mà chúng ta phải mang theo với chúng ta đến vĩnh cửu!¹ Newel K. Whitney là vị giám trợ trong thời kỳ đầu tiên của Giáo Hội ở Kirtland. Giống như các anh em là giám trợ ngày nay, có lẽ ông cũng khá bận rộn làm nhiều điều thiện. Nhưng ông đã bị Chúa khiển trách và được truyền lệnh phải “sắp xếp gia đình *mình* cho có trật tự. . .” (GLGU 93:50; chữ nghiêng được thêm vào). Thưa các anh chị

em, lời dạy này áp dụng cho tất cả chúng ta.

Nhiều anh chị em là cha mẹ hoặc ông bà, hay một ngày nào đó cũng có thể là cha mẹ hoặc ông bà. Nhưng dù đã kết hôn hay không, thì tất cả chúng ta đều là những người có gia đình. Hãy để ra một phút và nghĩ về gia đình mình. Điều gì làm cho các anh chị em yêu thương họ? Một điều làm cho tôi yêu gia đình tôi là tôi vui mừng thấy rằng bốn đứa con trai của tôi thích gần gũi nhau.

Bản tuyên ngôn giảng dạy giáo lý nào về gia đình? Tôi muốn được tập trung vào một đoạn: “Qua kế hoạch thiêng liêng, những người cha phải chủ tọa gia đình mình trong tình thương yêu và sự ngay chính và có trách nhiệm cung ứng những nhu cầu cần thiết của cuộc sống và bảo vệ cho gia đình mình. Những người mẹ có trách nhiệm chính yếu để nuôi dưỡng con cái mình. Trong các trách nhiệm thiêng liêng này, những người cha và người mẹ có bồn phận giúp đỡ lẫn nhau với tư cách là những người bạn đời bình đẳng.”²

Tôi yêu thích những chữ này: “qua kế hoạch thiêng liêng”. Vai trò cha mẹ là một phần kế hoạch thiêng liêng của Cha Thiên Thượng dành cho con cái của Ngài. Là cha mẹ, chúng ta có trách nhiệm thiêng liêng để chu cấp, bảo vệ và nuôi dưỡng gia đình mình.

Những nguyên tắc này—*đề chu cấp, bảo vệ, và nuôi dưỡng*—có thể giúp chúng ta nuôi nấng con cái ngay chính như thế nào?

Chu Cấp

Bản tuyên ngôn nói rằng cha mẹ chu cấp “những nhu cầu cần thiết của cuộc sống”. Nhưng những nhu cầu cần thiết đó là gì? Vâng, đó là chỗ ở và thức ăn. Nhưng nhờ vào kế hoạch phúc âm, chúng ta biết còn

đình, khi chúng ta có buổi họp tối gia đình, khi chúng ta cầu nguyện chung gia đình, khi chúng ta cùng học thánh thư chung. Đó là tất cả những điều khá giản dị để làm nhưng tôi làm chúng với các anh chị em rằng nó mang đến sự bảo vệ mạnh mẽ.

Bản tuyên ngôn dạy rằng cha mẹ có bổn phận thiêng liêng để bảo vệ con cái mình. Sự hành hạ, lạm dụng có thể gây xúc động, chẳng hạn như miệt thị người phối ngẫu hay đứa con, xem thường họ, giữ gìn tình thương và tình cảm. Những người cha không bảo vệ gia đình mình khi họ đánh đập vợ con mình. Một chị phụ nữ người Tây Phi đã nói rằng trước khi gia nhập Giáo Hội, cha chị đánh đập mẹ chị và con cái. Chị nói: “Bây giờ, cha tôi đối xử chúng tôi với sự lễ độ và dịu dàng vì ông hiểu rằng chúng tôi là con cái của Thượng Đế.”

Cha mẹ bảo vệ con cái mình bằng cách biết về việc chọn bạn để chơi của chúng. Một em thiếu nữ đã tức giận khi cha của em hỏi em về các sinh hoạt buổi tối của em. Người cha giải thích rằng bản tuyên ngôn nói là ông phải bảo vệ gia đình và ông yêu thương con gái mình và chính vì vậy ông muốn biết chắc là con gái ông được an toàn.

Chúng ta cũng phải bảo vệ con cái mình khỏi những ảnh hưởng của các phương tiện truyền thông. Hãy biết con cái mình đang xem gì trên truyền hình, trong rạp hát và tại nhà của bạn chúng. Nếu các anh chị em có máy điện toán ở nhà thì hãy chắc chắn rằng đó là công cụ cho những điều “đạo đức, đáng yêu chuộng, hay có tiếng tốt hay đáng khen.” (Các Tín Điều 1:13)

Chúng ta được bảo vệ khi chúng ta tuân theo vị tiên tri tại thế. Các anh chị

cho gia đình mình.

Là cha mẹ, hãy cùng trừ tính để sống trong vòng ngân quỹ của mình. Hãy dạy con cái của mình về sự khác biệt giữa thứ mình muốn và thứ mình cần. Đừng đặt những đòi hỏi quá đáng lên trên người phối ngẫu của mình. Khi Chủ Tịch Hinckley khuyên dạy chúng ta phải thoát khỏi nợ nần, tôi biết một người cha đã ngồi xuống cùng với con cái của ông đã lập gia đình và hỏi họ về tài chính của họ. Ông đã ngạc nhiên khi biết rằng hai đứa con đã mắc nợ nhiều. Rồi ông hỏi họ là ông có thể giúp họ lập ra một kế hoạch không.

Học vấn và huấn luyện làm cho cha mẹ có thể nuôi sống gia đình. Khuyến khích con cái của các anh chị em có được tất cả học vấn mà chúng có thể có. Trong một số quốc gia, những người trẻ tuổi không hội đủ điều kiện để vay Quỹ Giáo Dục Luân Lưu vì họ không hoàn tất chương trình trung học. Trong thế giới ngày nay, việc cha mẹ tiếp tục học hỏi là điều rất quan trọng.

Bảo vệ

Nguyên tắc thứ nhì tôi muốn nói đến là sự bảo vệ. Bảo vệ khỏi điều gì? Khỏi điều tai hại—cả phần thể xác lẫn phần thuộc linh. Chúng ta bảo vệ khi chúng ta dạy con cái của mình biết rằng chúng có một giá trị thiêng liêng, khi chúng ta đi nhà thờ chung với gia

nhà hơn thế. Chúng gồm có các kỹ năng—những điều xây đắp cá tính. Chúng ta hãy xem xét một vài điểm.

Chúng ta chu cấp cho con cái khi chúng ta dạy chúng cách làm việc. Tôi xin được nói với các anh chị em về đứa cháu nội Jacob của tôi. Nó không muốn đi học. Mẹ nó đã thử làm nhiều điều. Cuối cùng, mẹ nó bắt nó ngồi xuống và nói: “Công việc của Cha là đi làm việc để kiếm tiền. Công việc của mẹ là ở nhà để chăm sóc cho con và anh chị em của con. Và công việc của con, Jacob à, là đi học.” Khi Jacob hiểu được nguyên tắc ấy, nó đã chấp nhận và đi học.

Chúng ta cũng dạy con cái mình làm việc bằng cách trông mong chúng làm công việc nhà và nơi nào thích hợp thì làm việc bên ngoài nhà.

Chúng ta giúp con cái mình chu cấp cho cuộc đời chúng bằng cách dạy chúng giá trị của sự làm việc. Hãy bắt đầu sớm! Chồng tôi nói rằng món quà lớn nhất mà cha của anh cho anh là sự độc lập—bởi vì ông đã dạy chồng tôi biết làm việc.

Việc quản lý tài chính của chúng ta cũng giúp chúng ta có sự chu cấp giới

em được bảo vệ như thế nào với tính cách là gia đình bằng cách tuân theo lời khuyên dạy của Chủ Tịch Hinckley để đọc Sách Mặc Môn? Tôi mới vừa nhận được một lá thư ngắn từ một chị phụ nữ ở nước Anh. Chị ấy viết:

“Năm ngoái, gia đình tôi rất vất vả và khó khăn với một người cha đã chọn không tham dự nhà thờ nữa. Anh ấy rất tích cực trong suốt đời mình và đã từng ở trong giám trợ đoàn. Lòng tôi đã khóc than cùng Chúa về điều gì tôi có thể làm để không cảm thấy oán giận và đau khổ. Tôi tổ chức buổi họp tối gia đình và tự mình cầu nguyện với con cái. Trong khi ở đền thờ, tôi đã cảm thấy được thúc giục, nhờ vào lời yêu cầu đọc Sách Mặc Môn, là việc không chỉ dành thời giờ đọc thánh thư với con cái mà còn mang con cái và thánh thư đến với chồng tôi, bất cứ anh ấy đang ở đâu trong nhà. Vậy nên, chúng tôi cùng nhau đi kiếm anh ấy, vào 9 giờ mỗi tối. Anh ấy đọc với chúng tôi—lúc đầu thì không nhưng bây giờ thì anh ấy đã đọc. Anh ấy đến các buổi họp nhà thờ, cùng với chúng tôi

trong buổi họp tối gia đình, và hướng dẫn những cuộc thảo luận về phúc âm. Con cái tôi giống như các tôi tớ của Chúa mang lời nói yêu thương cứu chuộc đến với chồng tôi. Đây là một phước lành lớn lao cho gia đình tôi.”

Nuôi Dưỡng

Nguyên tắc thứ ba và cũng là nguyên tắc cuối cùng là sự nuôi dưỡng. Sự nuôi dưỡng trông giống như thế nào? Nó được cảm thấy như thế nào? Nó nghe như thế nào? Sự nuôi dưỡng trông giống như, cảm thấy và nghe như câu thánh thư này “Nhờ sự thuyết phục, nhờ sự nhịn nhục, nhờ sự hiền dịu và nhu mì, và nhờ tình thương yêu chân thật” (GLGƯ 121: 41–42). Tôi xin được chia sẻ chỉ một vài ví dụ sau đây.

Tôi nghĩ sự nuôi dưỡng giống như kỷ luật với tình thương. Một người mẹ trẻ đã chặn đứa con mình lại khi nó không

vâng lời. Người ấy lấy tay mình ôm mặt của nó, nhìn vào mắt nó mà nói: “Hãy nghe lời mẹ.” Chúng ta phải dạy con cái mình biết chọn lựa một cách khôn ngoan, nhưng chúng ta không thể lấy đi những hậu quả của các hành động của chúng. Hãy nhớ rằng nền tảng của kế hoạch của Cha Thiên Thượng là quyền tự quyết.

Sự nuôi dưỡng được cảm thấy như thế nào? Nhiều sự giảng dạy và việc xây đắp mối quan hệ trong gia đình xảy ra trong những giây phút thật ngắn ngủi, không trừu tượng trước trong lễ thói hằng ngày của chúng ta. Cái

bàn ăn là nơi để liên kết với nhau; chia sẻ những sinh hoạt hằng ngày của chúng ta, lắng nghe và khuyến khích lẫn nhau, và ngay cả cùng cười đùa với nhau. Tôi biết tiếng cười làm nhẹ gánh của chúng ta. Những

người mẹ và những người cha thân mến, hãy làm cho giờ ăn cơm đều đặn cho những người mà các anh chị em yêu thương.

Các anh chị em có hoàn tất bốn phận làm cha mẹ khi tất cả con cái

của các anh chị em đều trưởng thành và sống độc lập không? Không, các anh chị em không bao giờ hoàn tất bốn phần cả. Nhưng chúng ta đang làm công việc tạo dựng gia đình vĩnh cửu. Trong khi chồng tôi và tôi đang phục vụ truyền giáo ở nước Anh, một trong số các con trai của chúng tôi và gia đình nó đến thăm. Tôi nhớ nó đã nói: “Chúng con đến đây vì chúng con cần được nuôi dưỡng.” Một khi đã làm cha mẹ thì sẽ làm cha mẹ luôn luôn. Có phải là tuyệt vời không?! Khi đọc xong Sách Mặc Môn vào tháng Mười Hai, tôi đã sửng sốt khi biết rằng ngay cả Mặc Môn cũng đã khuyên dạy đứa con trai tuổi thành niên của mình là Mô Rô Ni: “Hỡi con trai của cha, hãy trung thành nơi Đấng Ky Tô. . . cha cầu xin Đấng Ky Tô sẽ nâng con lên. . . và lòng thương xót và sự nhịn nhục của Ngài, cùng niềm hy vọng về sự vinh quang của Ngài và về cuộc sống vĩnh cửu sẽ tồn tại mãi mãi trong tâm trí con.” (Mô Rô Ni 9:25).

Sự nuôi dưỡng nghe như thế nào? Đôi khi rất khó để có được một câu trả lời với nhiều hơn một chữ từ một em trong tuổi niên thiếu. Đây là câu hỏi mà tôi thấy cực kỳ hữu ích để thay đổi câu đó: “Thử thách hay khó khăn lớn nhất mà em có ngay bây giờ là gì?” Câu hỏi này cho phép giới trẻ chia sẻ với chúng ta. Và khi họ làm như vậy, thì ta chỉ cần lắng nghe! Đừng phê phán hoặc khuyên dạy hay làm bất cứ điều gì khác. Chỉ lắng nghe. Các anh chị em sẽ ngạc nhiên khi thấy mối liên kết và mối quan hệ sẽ được thành hình. Thừa các vị giám trợ và các vị cố vấn, chính câu hỏi này cũng có thể mạnh mẽ khi các anh em phỏng vấn giới trẻ trong tiểu giáo khu của mình.

Sự nuôi dưỡng nghe giống như sự cầu nguyện chung gia đình. Một trong những ký ức lâu dài nhất của

tôi về cha tôi là quỳ xuống với các anh chị em của tôi bên giường ngủ của cha mẹ tôi trong căn phòng nhỏ của họ và nghe cha tôi cầu xin Cha Thiên Thượng ban phước cho mẹ chúng tôi đang nằm trong bệnh viện. Việc nghe cha tôi trút nỗi lòng của ông đã giúp tôi biết rằng có một Thượng Đế trên trời đang lắng nghe. Hãy cầu nguyện cho con cái của các anh chị em về việc học và sự bảo vệ của chúng trong ngày. Con cái của chúng ta biết về tình yêu thương và kỳ vọng của chúng ta khi chúng nghe chúng ta cầu nguyện cho chúng.

Cùng Có Gia Đình

Là người lãnh đạo, các anh chị em cùng cố và hỗ trợ gia đình của những người mà các anh chị em phục vụ như thế nào? Các anh chị em có thể sử dụng các nguyên tắc này — chu cấp, bảo vệ và nuôi dưỡng—để cùng cố các gia đình trong tiểu giáo khu của mình.

Các vị lãnh đạo hỗ trợ các cha mẹ bằng cách kính trọng họ, chứ không bằng cách đứng ra chịu trách nhiệm nuôi dưỡng đứa con. Các anh chị em có thể là người cố vấn, có thể chia sẻ những sở thích giống nhau, nhưng làm theo cách thức mà các bậc cha mẹ muốn làm. Một người mẹ chia sẻ: “Dường như theo tôi thì thường những người cuối cùng mà mấy đứa con trai tuổi niên thiếu của tôi muốn nghe theo là chồng tôi và tôi. Đôi khi, các con trai của tôi, vì nhượng bộ các áp lực của bạn bè, đã không lắng nghe cha mẹ nói. Tôi biết ơn các vị lãnh đạo Giáo Hội khôn ngoan đã khuyên bảo các con trai của chúng tôi. Họ đã không dành lấy vai trò của chúng tôi với tư cách là cha mẹ. Họ lắng nghe nhưng ủng hộ sự hướng dẫn của chúng tôi, và hướng dẫn chúng trở lại với chúng tôi.”

Là gia đình, chúng ta đều có nhu cầu. Chỉ một vài lời chân thành về

những người mẹ đơn chiếc trong nhà. Tôi xin chia sẻ với các anh chị em câu chuyện về một người mẹ có năm đứa con mà người chồng đi đánh trận ở ngoại quốc. Người ấy kể:

“Khi chồng tôi ra đi vào đầu tháng Hai, chúng tôi đã có ba chiếc xe hơi có thể xài được. Tuy nhiên, đến tháng Mười Một, tất cả ba chiếc xe đều hư và chúng tôi không thể sửa chữa hai trong số ba chiếc xe đó. Trong cùng thời gian này, đứa con trai mười bảy tuổi của tôi cho tôi biết rằng nó không dự định đi phục vụ truyền giáo vì nó không biết chắc phúc âm là chân chính. Nếu có một lúc nào đó trong đời tôi mà tôi cần các phước lành của chức tư tế, thì chính là thời gian đó vậy. Tôi không nhớ tất cả các chi tiết về lúc nào hay ở đâu, nhưng tôi nhớ rõ ràng đã nhận được nhiều hơn một phước lành từ những người nắm giữ chức tư tế chu đáo trong thời gian đó. Tôi luôn luôn biết rằng tôi có thể gọi các thầy giảng tại gia của tôi và họ sẽ có mặt nơi đó. Không một người nào trong hai người có thể sửa chữa chiếc xe van của tôi nhưng họ có thể ban cho tôi các phước lành mà tôi rất cần và họ đã tìm ra một người mà có thể sửa chữa chiếc xe.

Các thầy giảng tại gia tận tâm đã tạo ra sự khác biệt cho gia đình này, và họ có thể tạo ra sự khác biệt cho tất cả các gia đình có cha hay mẹ độc thân khi họ tiến đến việc quen biết các gia đình này, đạt được sự tin cậy của các gia đình này và ban cho các phước lành của chức tư tế. Thừa các vị giám trợ, các vị lãnh đạo nhóm Thầy Tư Tế Thượng Phẩm, các chủ tịch nhóm túc số Anh Cả, những người mẹ này cũng như các chị em phụ nữ độc thân phi thường cần các phước lành của chức tư tế trong nhà họ.

Chủ Tịch Hinckley cảnh cáo về “sự tì vết trì hoãn của thế gian” cách đây mười năm khi bản tuyên ngôn được

Các vị lãnh đạo hỗ trợ các cha mẹ bằng cách kính trọng họ, chứ không bằng cách đứng ra chịu trách nhiệm nuôi dưỡng đứa con.

công bố. Bản tuyên ngôn mang tính cách tiên tri này xác nhận lại một lần nữa “các tiêu chuẩn, giáo lý và thực hành liên quan đến gia đình”³ của Chúa. Trái lại, thế gian cố gắng sai khiến các vai trò của phụ nữ và người mẹ. Các phụ nữ ngày nay được cho biết họ cần có một nghề nghiệp thành công, thuộc vào các tổ chức và có con cái, nếu họ có tiền. Vai trò vinh dự của người mẹ ngày càng lỗi thời. Tôi xin nói rõ điều này, chúng ta chớ để cho thế gian làm nguy hại điều mà chúng ta biết được ban cho chúng ta bởi kế hoạch thiêng liêng.

Thưa các chị em phụ nữ, tôi xin được nói thẳng với các chị em chỉ trong một vài phút. Là tín hữu của Hội Phụ Nữ của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô, chính là phước lành và trách nhiệm của chúng ta để nuôi dưỡng và hỗ trợ đơn vị gia đình. Mọi người đều thuộc vào một gia đình và mỗi gia đình cần phải được củng cố và bảo vệ.

Sự giúp đỡ lớn nhất của tôi trong việc trở thành một người nội trợ đến trước nhất từ người mẹ và bà nội của tôi, và kể đến từ các chị em trong Hội Phụ Nữ trong các tiêu giáo khu khác nhau nơi mà chúng tôi đã sống. Tôi đã học hỏi những kỹ năng và nhìn thấy tấm gương về niềm vui đến từ việc tạo dựng một mái gia đình nơi

mà những người khác muốn sống trong đó. Kể từ tháng Giêng năm 2006, có những chỉ dẫn mới cho các buổi họp và sinh hoạt làm phong phú thêm nhà cửa, gia đình và cá nhân. Các buổi họp và sinh hoạt này cung ứng sự linh động được gia tăng ngõ hầu cho tất cả các chị em phụ nữ đều tham dự. Giờ đây, thưa các chị em lãnh đạo Hội Phụ Nữ, hãy chắc chắn rằng các buổi họp và sinh hoạt mà các chị em hoạch định sẽ củng cố nhà cửa của tất cả các chị em phụ nữ.

Việc thăm viếng giảng dạy là một phương tiện khác để hỗ trợ gia đình. Tôi hy vọng rằng tất cả các chị em đều có cơ hội để làm giảng viên thăm viếng. Các giảng viên thăm viếng không những củng cố một chị em phụ nữ về phần thuộc linh mà cũng còn trong một vị thế độc đáo để nuôi dưỡng và đánh giá những nhu cầu. Thưa các chị em lãnh đạo Hội Phụ Nữ, xin hãy hành động trong các buổi họp của ủy ban an sinh và báo cáo những nhu cầu thuộc linh và vật chất được các giảng viên thăm viếng nhận ra.

Tình Thương Yêu Thuần Khiết của Đấng Ky Tô

Đối với các chị em đã kết hôn, thì hãy nhớ lại thời quá khứ. Điều gì đã làm cho các chị em yêu người phối ngẫu của mình? Việc nhớ đến điều này có thể cho các chị em một tấm lòng tha thứ. Hãy bày tỏ tình yêu của mình cho nhau. Một người vợ có thể tạo ra sự khác biệt nơi cuộc sống của chồng mình khi người vợ xây đắp sự tự tin của chồng mình. Một người chồng có thể làm tươi sáng ngay cả một ngày tối tăm nhất với ba chữ giản dị: “anh yêu em.” Một trong những ân tứ lớn nhất mà cha mẹ có thể cho con cái của họ là cho chúng thấy họ yêu nhau.

Vai trò của chúng ta với tư cách là cha mẹ trong việc nuôi nấng con cái

ngay chính là chu cấp, bảo vệ và nuôi dưỡng và chúng ta làm điều đó với tư cách là hai người bạn đời bình đẳng. Chúng ta cũng làm như vậy với tư cách là các vị lãnh đạo. Việc làm người lãnh đạo là một công việc khó khăn. Việc làm cha mẹ cũng là một công việc khó khăn. Chúng ta trở nên chán nản nhưng chúng ta vẫn tiếp tục. Tôi nghĩ rằng chúng ta học rất nhiều về tình thương yêu thuần khiết của Đấng Ky Tô trong gia đình của mình và qua sự phục vụ trong Giáo Hội.

Với tư cách là cha mẹ và người lãnh đạo, chúng ta cần phải cho con cái mình tình yêu thương mà Cha Thiên Thượng mở rộng cho chúng ta. Trong Mô Rô Ni 8:17, chúng ta đọc: “Cha tràn đầy lòng bác ái, đó là tình thương yêu vĩnh viễn.” Thêm vào điều này là những lời của Chúa: “phải khoác lên mình sợi dây ràng buộc của lòng bác ái, như một chiếc áo choàng ngoài, là dây liên lạc của sự toàn hảo và bình an.” (D&C 88:125). Tôi xin mời các anh chị em, trong tất cả những việc làm của mình hãy choàng lên cái áo choàng bác ái, bao bọc gia đình mình trong tình yêu thương thanh khiết của Đấng Ky Tô.

Là gia đình và những người lãnh đạo, cầu xin Chúa ban phước lành cho các anh chị em để bao bọc những người mà các anh chị em yêu thương với cái áo choàng bác ái, để tất cả chúng ta có thể trở về nơi hiện diện của Cha Thiên Thượng và sống với Ngài mãi mãi. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. Xin xem Gordon B. Hinckley, “Rejoicing in the Privilege to Serve,” *Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu*, ngày 21 tháng Sáu năm 2003, 22.
2. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liabona*, tháng Mười năm 2004, 49.
3. “Stand Strong against the Wives of the World,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1995, 100.

Mái Ấm Thiên Thượng, Gia Đình Vĩnh Cửu

CHỦ TỊCH THOMAS S. MONSON

Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Xây Dựng một Căn Nhà Vĩnh Cửu

Với tinh thần khiêm tốn, tôi xin đại diện Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn với tư cách là người nói chuyệ t kết thúc cho buổi họp này. Chúng ta đã được soi dẫn và gầy dựng bởi những lời nhận xét của Anh Cả Bednar, Anh Cả Perry và Chị Parkin. Những ý nghĩ của chúng ta đã tập trung vào mái ấm và gia đình khi chúng ta được nhắc nhở rằng “mái ấm là nền tảng của cuộc sống ngay chính, và không có phương tiện nào khác có thể thay thế cũng như làm tròn chức năng thiết yếu của nó.”¹

Một mái ấm còn có ý nghĩa hơn một căn nhà được xây cất bằng gỗ, gạch hay đá. Một mái ấm được tạo bằng tình yêu, sự hy sinh và sự tôn trọng. Chúng ta có trách nhiệm đối với mái ấm mà chúng ta xây dựng. Chúng ta phải xây dựng một cách khôn ngoan,

bởi vì thời kỳ vĩnh cửu không phải là một thời gian ngắn. Sẽ có yên ổn và sóng gió, ánh nắng và bóng đêm, niềm vui và nỗi buồn. Nhưng nếu chúng ta thật sự cố gắng, thì mái ấm của chúng ta có thể là một chút thiên thượng nơi đây trên thế gian. Những ý nghĩ mà chúng ta có, những hành động mà chúng ta làm, cuộc sống mà chúng ta sống không những ảnh hưởng đến sự thành công của cuộc sống chúng ta trên trần thế mà chúng còn đánh dấu con đường đến các mục tiêu vĩnh cửu của chúng ta.

Một số gia đình Thánh Hữu Ngày Sau gồm có cha, mẹ và con cái, tất cả đều sống ở nhà trong khi những gia đình khác buồn bã chứng kiến cảnh ra đi của một người, rồi đến người khác, rồi một người khác nữa trong số những người trong gia đình họ. Đôi khi gia đình chỉ gồm có một người độc thân. Bất luận phần tử của gia đình là gì đi nữa, thì gia đình vẫn tiếp tục—vì gia đình có thể được vĩnh viễn mãi mãi.

Chúng ta có thể học hỏi từ Đấng Thầy Xây Dựng—chính là Chúa. Ngài đã dạy chúng ta cách thức chúng ta phải xây dựng. Ngài đã phán: “Một nước mà chia xé nhau thì bị phá hoang.” (Ma Thi Ồ 12:25). Về sau, Ngài cảnh cáo: “Này, nhà của ta là một ngôi nhà có trật tự. . . và không phải là một ngôi nhà lộn xộn” (GLGU 132:8).

Trong một điều mặc khải được ban qua Tiên Tri Joseph Smith tại

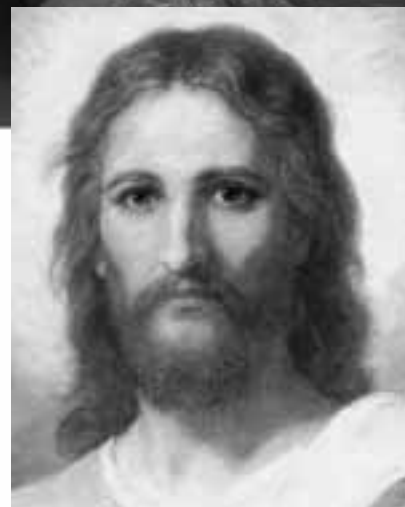
Kirtland, Ohio, vào ngày 27 tháng Mười Hai năm 1832, Đức Thầy đã khuyên dạy: “Hãy tự tổ chức; hãy chuẩn bị mọi điều cần thiết; và hãy thiết lập một ngôi nhà, đó là ngôi nhà cầu nguyện, ngôi nhà nhin ăn, ngôi nhà của đức tin, ngôi nhà của sự học hỏi, ngôi nhà của sự vinh quang, ngôi nhà của sự trật tự, ngôi nhà của Thượng Đế” (GLGU 88:119; xin xem thêm 109:8).

Ai trong chúng ta có thể tìm được một bản thiết kế thích hợp hơn mà nhờ đó người ấy có thể xây cất một cách khôn ngoan và thích đáng? Một căn nhà như vậy sẽ tuân theo luật lệ xây cất đã được vạch ra trong Ma Thi Ồ, đó là một căn nhà được xây cất “trên đá” (Ma Thi Ồ 7:24, 25; xin xem thêm Lu Ca 6:48; 3 Nê Phi 14:24, 25), một ngôi nhà có thể chống lại cơn mưa thù địch, lũ lụt chống đối và ngọn gió nghi ngờ hiện diện khắp nơi trên thế gian luôn thay đổi và đầy thử thách của chúng ta.

Một số người có thể hỏi: “Nhưng điều mặc khải đó là nhằm cung ứng sự hướng dẫn cho việc xây cất đền thờ mà. Điều mặc khải đó còn thích hợp ngày nay không?”

Tôi sẽ trả lời: “Sứ Đồ Phao Lô đã chẳng tuyên bố: ‘Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao?’ ” (1 Cô Rinh Tồ 3:16).

Hãy để cho Chúa làm Đấng Tổng Thầu Khoán cho dự án xây cất của chúng ta. Rồi mỗi người chúng ta có thể là người thầu phụ có trách nhiệm cho một phần thiết yếu của toàn thể dự án. Như vậy, tất cả chúng ta đều là những người xây cất. Ngoài việc xây dựng nhà của mình, chúng ta còn có trách nhiệm để giúp xây đắp vương quốc của Thượng Đế nơi đây trên thế gian bằng cách phục vụ trung tín và hữu hiệu trong những sự kêu gọi của

Đức Thầy đã dạy: “Hãy tự tỏ chức; hãy chuẩn bị mọi điều cần thiết; và hãy thiết lập một ngôi nhà, đó là ngôi nhà cầu nguyện, ngôi nhà nhin ăn, ngôi nhà của đức tin.”

chúng ta trong Giáo Hội. Tôi xin đưa ra những chỉ dẫn từ Thượng Đế, các bài học từ cuộc sống và những điểm để suy ngẫm khi chúng ta bắt đầu xây cất.

Quy Xướng Cầu Nguyện

“Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê Hô Va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con” (Châm Ngôn 3:5-6). Sa Lô Môn, con trai của Đa Vít, vua Y Sơ Ra Ên, cũng nói như vậy.

Ở trên lục địa Mỹ Châu này, Gia Cốp, em trai của Nê Phi, đã nói: “Hãy hướng về Thượng Đế với một tinh

thần cương quyết, và hãy cầu nguyện lên Ngài với một đức tin nhiệt thành” (Gia Cốp 3:1).

Lời khuyên dạy này đã được Chúa soi dẫn và đến với chúng ta ngày nay như nước trong vắt đối với một trái đất khô nẻ. Chúng ta sống trong thời kỳ rối ren.

Chỉ cách đây một vài thế hệ ngắn, một người không thể tưởng tượng ra nổi thế gian mà chúng ta hiện đang sống và những vấn đề mà thế gian có. Chúng ta bị bao quanh bởi sự đòi bại, hình ảnh sách báo khiêu dâm, bạo động, ma túy và vô số điều xấu khác mà làm khổ sở cho xã hội hiện đại ngày nay. Thử thách của chúng ta là

HÌNH ẢNH DO BUSAETH PHOTOGRAPHY VÀ MATTHEW REER THỰC HIỆN; HÌNH ĐẴNG KỶ TỐ, DO HEINRICH HOFMANN HOẠ, VỚI NHÀ Y CỤA C. HARRISON CONROY, CO.

thử thách, còn là trách nhiệm, không những giữ mình “khỏi vết vết của thế gian” (Gia Cơ 1:27) mà còn hướng dẫn con cái của chúng ta và những người khác mà chúng ta có trách nhiệm để an toàn vượt qua biển đầy sóng gió tội lỗi bao quanh tất cả chúng ta, để một ngày nào đó chúng ta có thể trở về sống với Cha Thiên Thượng.

Sự dạy dỗ gia đình của chúng ta đòi hỏi sự hiện diện, thời giờ và các nỗ lực tốt nhất của chúng ta. Để được hữu hiệu trong sự dạy dỗ của mình, chúng ta phải dũng cảm trong tấm gương của mình đối với những người trong gia đình và dành sẵn thời giờ riêng rẽ với mỗi người trong gia đình, cũng như thời giờ cho việc khuyên dạy và hướng dẫn.

Chúng ta thường cảm thấy bị tràn ngập bởi nhiệm vụ trước mắt chúng ta. Tuy nhiên, sự giúp đỡ luôn luôn có sẵn. Ngài là Đấng biết mỗi con cái của Ngài sẽ đáp ứng lời cầu nguyện khẩn thiết và chân thành khi chúng ta tìm kiếm sự giúp đỡ trong việc hướng dẫn

họ. Sự cầu nguyện như vậy sẽ giải quyết nhiều vấn đề hơn, giảm bớt nỗi đau khổ hơn, ngăn ngừa sự phạm giới hơn, và mang đến sự bình an lớn lao và sự mãn nguyện trong tâm hồn con người mà không thể đạt được trong bất cứ cách nào khác.

Ngoài việc cần sự hướng dẫn như thế cho gia đình mình, chúng ta còn được kêu gọi vào những chức vụ mà chúng ta có trách nhiệm đối với những người khác. Với tư cách là giám trợ hay cố vấn, với tư cách là người lãnh đạo nhóm túc số chức tư tế hoặc người lãnh đạo tổ chức hỗ trợ, các anh chị em có cơ hội để tạo ra sự khác biệt trong cuộc sống của những người khác. Có thể có những người đến từ các gia đình mà chỉ có một số người trong gia đình là tín hữu hoặc các gia đình kém tích cực; một số có lẽ đã xây bỏ khỏi cha mẹ mình, bất chấp những lời khấn nài và khuyên dạy của họ. Chúng ta có thể là khí cụ trong tay của Chúa để tạo ra sự khác biệt trong cuộc sống của một người nằm trong hoàn cảnh như vậy.

Tuy nhiên, nếu không có sự hướng dẫn của Cha Thiên Thượng, thì chúng ta không thể làm tất cả những gì mà chúng ta đã được kêu gọi để làm. Sự giúp đỡ như vậy từ sự cầu nguyện mà ra.

Một vị quan tòa nổi tiếng người Mỹ đã được hỏi rằng chúng ta, với tư cách là công dân của các quốc gia trên thế giới, có thể làm điều gì để giảm bớt tội ác và sự bất phục tùng luật pháp để mang lại sự bình an và sự mãn nguyện vào cuộc sống của chúng ta và vào dân tộc của chúng ta. Vị ấy đã thận trọng trả lời: “Tôi đề nghị một sự quay về với việc thực hành cầu nguyện cổ truyền trong gia đình.”

Là con người, chúng ta có biết ơn rằng sự cầu nguyện trong gia đình không phải là một sự thực

hành lỗi thời đối với mình không? Có một ý nghĩa thật sự đằng sau câu châm ngôn thường được nhắc đến: “Gia đình mà cầu nguyện chung thì gần gũi nhau.”

Chính Chúa đã chỉ thị rằng chúng ta phải có sự cầu nguyện trong gia đình khi Ngài phán: “Hãy cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha trong gia đình các người, luôn luôn trong danh ta, để vợ con các người được phước” (3 Nê Phi 18:21).

Là cha mẹ, giảng viên và người lãnh đạo trong bất cứ khả năng nào, chúng ta không thể cố gắng trải qua cuộc sống trần thế đầy hiểm nguy này mà không có sự hỗ trợ của thiên thượng để giúp chúng ta trong việc hướng dẫn những người mà chúng ta có trách nhiệm.

Khi chúng ta dâng lên Thượng Đế những lời cầu nguyện chung với gia đình mình và những lời cầu nguyện riêng cá nhân, thì chúng ta hãy làm như vậy với đức tin và sự tin cậy nơi Ngài. Hãy quỳ xuống cầu nguyện.

Hãy chấp nhận phục vụ.

Để có được tấm gương, chúng ta quay trở lại với cuộc sống của Chúa. Cuộc sống của Chúa Giê Su giống như một ánh sáng rực rỡ về lòng nhân từ khi Ngài phục sự ở giữa dân chúng. Ngài đã mang sức mạnh đến cho chân tay của người què, cho mắt của người mù thấy được, cho người điếc nghe được và sự sống cho thân thể của người chết.

Các chuyện ngụ ngôn của Ngài cho thấy quyền năng của Ngài. Với câu chuyện về người Sa Ma Ri nhân lành, Ngài đã dạy: “Hãy yêu thương kẻ lân cận người” (xin xem Lu Ca 10:30-35). Qua lòng nhân từ của Ngài đối với người đàn bà bị bắt về tội ngoại tình, Ngài đã dạy về sự thông cảm đầy trắc ẩn (xin xem Giảng 8:3-11). Trong chuyện ngụ ngôn của

Ngài về đồng ta lảng, Ngài đã dạy cho chúng ta biết tự cải tiến và cố gắng đạt được sự toàn hảo (xin xem Ma Thi Ơ 25:14–30). Ngài đã chuẩn bị cho chúng ta chu đáo biết bao về vai trò của chúng ta trong việc xây đắp một gia đình vĩnh cửu.

Mỗi người chúng ta—dù là một vị lãnh đạo chức tư tế hoặc một chức sắc trong một tổ chức bổ trợ—đều có trách nhiệm đối với sự kêu gọi thiêng liêng của mình. Chúng ta đã được phong nhiệm cho công việc mà chúng ta đã được kêu gọi để làm. Trong Giáo Lý và Giao Ước 107:99, Chúa đã phán: “Vậy nên, giờ đây mọi người phải học hỏi bổn phận của mình, và để siêng năng thi hành nhiệm vụ mình đã được chỉ định.” Khi chúng ta giúp ban phước và củng cố những người mà chúng ta có trách nhiệm trong những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội, thì chúng ta sẽ thật sự ban phước và củng cố gia đình của họ. Như vậy, sự phục vụ mà chúng ta thực hiện trong gia đình mình và trong những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội có thể có những kết quả vĩnh cửu.

Cách đây nhiều năm, với tư cách là giám trợ trong một tiểu giáo khu lớn và đa dạng với hơn một ngàn tín hữu ở khu buôn bán kinh doanh của Thành Phố Salt Lake, tôi đã gặp phải vô số thử thách.

Một buổi trưa Chúa Nhật, tôi nhận được một cú điện thoại từ người chủ tiệm dược phẩm nằm trong vòng ranh giới tiểu giáo khu của chúng tôi. Ông cho biết rằng sáng sớm hôm đó, một thiếu niên đã đến tiệm của ông và đã mua một ly kem từ quầy hàng bán nước uống. Em ấy đã lấy tiền từ một bao thư để trả, và rồi khi bỏ đi, đã quên cái bao thư. Khi người chủ tiệm có dịp xem xét cái bao thư, ông thấy rằng đó là bao thư đựng tiền nhin ăn với tên và số điện thoại của

tiểu giáo khu chúng tôi được in lên trên đó. Khi ông mô tả em thiếu niên đã đến tiệm của mình, tôi lập tức nhận ra em ấy ngay—một thầy trợ tế trẻ từ tiểu giáo khu của chúng tôi thuộc một gia đình kém tích cực.

Phản ứng đầu tiên của tôi là sự sững sờ và thất vọng khi nghĩ rằng bất cứ thầy trợ tế nào của chúng tôi lại lấy ngân quỹ nhin ăn mà dành cho những người túng thiếu để đi đến cửa tiệm vào ngày Chúa Nhật và mua một món quà vật với số tiền ấy. Tôi quyết định đi thăm em thiếu niên đó vào buổi trưa ấy để giảng dạy cho em ấy về quỹ thiêng liêng của Giáo Hội và bổn phận của em ấy với tư cách là thầy trợ tế để thu góp và bảo vệ các ngân quỹ đó.

Khi lái xe đến nhà của thầy trợ tế và gia đình của em ấy, tôi đã dâng lên một lời cầu nguyện thầm để có được sự hướng dẫn trong điều mà tôi nên nói để chuẩn bị cho tình thế. Tôi đi đến cửa và gõ. Mẹ của thiếu niên ấy mở cửa và tôi được mời vào phòng khách. Mặc dù căn phòng chỉ vừa đủ sáng, tôi cũng có thể thấy căn phòng nhỏ và tối tăm biết bao. Một vài đồ đạc trong nhà thật sờn mòn. Chính người mẹ cũng trông xác xơ. Sự phẫn nộ của tôi trước hành động của con trai người ấy vào buổi sáng đó biến mất khỏi ý nghĩ.

Sự phẫn nộ của tôi trước hành động của con trai người ấy vào buổi sáng đó biến mất khỏi ý nghĩ của tôi khi tôi nhận thấy rằng nơi đây có một gia đình đang thật sự túng thiếu. Tôi cảm thấy có ấn tượng để hỏi người mẹ xem có còn thức ăn trong nhà không. Người ấy nghẹn ngào thú nhận rằng không còn. Người ấy cho tôi biết rằng chồng của mình đã thất nghiệp trong một thời

gian và họ rất cần không những thức ăn mà còn tiền để trả tiền thuê nhà để họ sẽ không bị đuổi ra khỏi căn nhà nhỏ.

Tôi không bao giờ nêu lên vấn đề tặng đủ tiền nhin ăn vì tôi nhận thấy rằng em thiếu niên đã rất đói khi nó

Sự phục vụ mà chúng ta thực hiện trong gia đình mình và trong những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội có thể có những kết quả vĩnh cửu.

ngừng lại ở cửa tiệm dược phẩm. Trái lại, tôi đã lập tức thu xếp để giúp đỡ gia đình đó, để họ có thể có thức ăn và chỗ để sống. Ngoài ra, với sự giúp đỡ của các vị lãnh đạo chức tư tế trong tiểu giáo khu, chúng tôi đã có thể thu xếp để có công ăn việc làm cho người chồng để người ấy có thể chu cấp cho gia đình mình trong tương lai.

Là những người lãnh đạo chức tư tế và tổ chức bổ trợ, chúng ta được quyền có được Chúa giúp đỡ trong việc làm vinh hiển những sự kêu gọi của mình và làm tròn các trách nhiệm của mình. Hãy tìm kiếm sự giúp đỡ của Ngài, và khi sự soi dẫn đến cùng các anh chị em, thì hãy hành động theo sự soi dẫn đó liên quan đến việc phải đi nơi nào, phải gặp ai, phải nói gì, và nói theo cách nào. Chúng ta có thể luôn luôn nghĩ về một ý tưởng nào đó khác nhưng chỉ khi nào chúng ta hành động theo ý nghĩ đó

thì chúng ta mới ban phước cho cuộc sống của con người.

Cầu xin cho chúng ta là những người chẵn chân chính của những người mà chúng ta có trách nhiệm. John Milton đã viết bài thơ “Lycidas,” “Chiên đói nhìn lên và không được cho ăn” (hàng 125). Chính Chúa đã phán cùng tiên tri Ê Xê Chi Ên: “Khốn nạn cho kẻ chẵn của Y Sơ Ra Ên. . . không cho bầy chiên ăn.” (Ê Xê Chi Ên 34:2-3).

Trách nhiệm của chúng ta là trách nhiệm chăm sóc đàn chiên, vì các con chiên quý báu, những con chiên dẹt dẹt, được tìm thấy ở khắp nơi—ở nhà trong gia đình mình, ở nhà của bà con thân thuộc của mình, và chờ đợi chúng ta thi hành những sự kêu gọi của chúng ta trong Giáo Hội. Chúa Giê Su là Đấng Gương Mẫu của chúng ta. Ngài đã phán: “Ta là người chẵn hiền lành, ta quan chiên ta.” (Giăng 10:14). Chúng ta có trách nhiệm chẵn chiên. Cầu xin cho chúng ta chấp nhận phục vụ.

Tim Đến Cứu Giúp

Trong cuộc sống trần thế, có những nạn nhân. Một số rời khỏi biển ghi tên đường mà dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu để rồi chỉ thấy rằng khúc ngoặt đã được chọn thì cuối cùng dẫn đến ngõ cụt. Sự thờ ơ, cầu thả, ích kỷ và tội lỗi đều gây ra tổn hại cho cuộc sống con người. Có những người, vì những lý do không được giải thích, đã chọn một hướng đi khác trong cuộc sống, và về sau thì biết được rằng họ đã đi theo sự cảm dỗ mà chỉ đưa đến nỗi buồn phiền và đau khổ.

Vào năm 1995 Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn nhận thấy có những người đã lạc ra khỏi bầy chiên của Đấng Ky Tô

và đã đưa ra một bản tuyên bố đặc biệt có tựa đề là “Một Lời Mời Trở Lại.” Sứ điệp này chứa đựng lời kêu gọi này:

“Đối với các anh chị em vì bất cứ lý do nào đã tự thấy không còn là tín hữu của Giáo Hội nữa, thì chúng tôi xin nói hãy trở lại. Chúng tôi mời các anh chị em trở lại và dự phần hạnh phúc mà các anh chị em đã từng biết. Các anh chị em sẽ thấy có nhiều cánh tay dang ra để chào đón, phụ giúp, và an ủi các anh chị em.

“Giáo Hội cần sức mạnh, tình yêu thương, lòng trung thành và sự tận tâm của các anh chị em. Hướng đi đã được định trước và chắc chắn mà qua đó một người có thể trở lại với các phước lành trọn vẹn của một tín hữu Giáo Hội, và chúng tôi sẵn sàng đón nhận tất cả những người muốn làm như vậy.”

Có lẽ một cảnh thường được lặp lại nhiều lần sẽ mang đến gần hơn cơ hội riêng của các anh chị em để tìm đến cứu giúp. Chúng ta hãy nhìn vào một gia đình với đứa con trai tên là Jack. Trong suốt thời thơ ấu của Jack, nó và cha của nó đã có nhiều cuộc tranh luận rất gay gắt. Một ngày nọ, khi nó 17 tuổi, họ có một cuộc cãi vã kịch liệt đặc biệt. Jack nói với cha của nó: “Con không thể chịu đựng

được nữa. Con sẽ bỏ nhà đi và con sẽ không bao giờ trở về nữa!” Nó đi vào phòng mình và sắp xếp hành lý. Mẹ nó nài nỉ nó ở lại nhưng nó quá tức giận và đã không nghe theo. Nó bỏ lại mẹ nó đang khóc ở ngưỡng cửa.

Khi rời sân nhà, nó sắp bước qua cánh cổng thì nó nghe cha của nó kêu nó: “Jack, cha biết rằng việc con bỏ đi phần lớn là lỗi của cha. Cha thật sự lấy làm tiếc về điều này. Cha muốn con biết rằng nếu con có bao giờ muốn trở về nhà thì cứ về. Và cha sẽ cố gắng làm một người cha tốt hơn đối với con. Cha muốn con biết rằng cha thương con và cha luôn luôn thương con.”

Jack không nói gì ngoài việc đi đến trạm xe đò để mua vé đi một nơi xa. Khi nó ngồi trong xe đò nhìn các cây số đường lướt qua thì ý nghĩ của nó quay trở về với những lời của cha nó. Nó bắt đầu nhận thấy rằng biết bao can đảm, biết bao yêu thương đã đòi hỏi cha của nó để nói điều mà ông đã nói. Người cha đã xin lỗi. Ông đã mời nó trở về và đã để cho những lời vang lên trên không trung mùa hè: “Cha thương con.”

Jack biết rằng bây giờ phải đến lượt nó hành động. Nó thấy rằng cách duy nhất mà nó có thể tìm ra sự an tâm với chính mình là cho cha của nó thấy cùng một loại trưởng thành, nhân từ và yêu thương mà Cha nó đã cho nó thấy. Jack đi xuống khỏi xe đò. Nó mua tám vé trở về và bắt đầu cuộc hành trình về nhà.

Nó về đến nơi không lâu sau nửa đêm, bước vào nhà và vịn đèn lên. Cha nó ngồi nơi cái ghế, đầu cúi xuống. Khi ông nhìn lên và thấy Jack, ông đứng dậy khỏi ghế; họ chạy vội đến ôm nhau. Về sau Jack nói: “Những năm cuối mà tôi ở nhà là những năm hạnh phúc nhất của đời tôi.”

Cầu xin cho chúng ta là những người chăn chiên thành của những người mà chúng ta có trách nhiệm.

Đây là một người cha mà đã đè nén sự giận dữ và kiềm chế tính kiêu ngạo để tìm đến cứu giúp con trai mình trước khi nó trở thành một người trong số đông người bị lạc đường do kết quả từ gia đình và nhà cửa đổ vỡ. Tình thương là dải băng bó, dầu chữa lành; tình yêu thương đã được cảm nhận rất thường xuyên, nhưng ít khi được bày tỏ.

Từ Núi Si Nai có những lời sấm sét đến cùng tai chúng ta: “Hãy hiểu kính cha mẹ người.” (Xuất Ế Díp Tô Ký 20:12), và về sau, cũng từ Thượng Đế đó, là lệnh truyền: “Sống với nhau trong tình thương.” (GLGU 42:45).

Tuân Theo Bản Thiết Kế của Chúa

Hãy quỳ xuống cầu nguyện. Hãy chấp nhận phục vụ. Hãy tìm đến cứu giúp. Mỗi điều này là một trang thiết yếu của bản thiết kế của Thượng Đế để lập ra một căn nhà và làm một căn nhà thành thiên thượng.

Sự thăng bằng là bí quyết cho chúng ta trong các trách nhiệm thiêng liêng và trang trọng của chúng ta trong nhà mình và trong những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội. Chúng ta phải sử dụng sự khôn ngoan, sự soi dẫn và óc xét đoán hợp lý khi chúng ta chăm sóc gia đình mình và làm tròn những sự kêu gọi của mình trong Giáo Hội, bởi vì mỗi sự kêu gọi đều cực kỳ quan trọng. Chúng ta không thể xao lãng gia đình mình; chúng ta không được xao lãng những chức vụ kêu gọi của mình trong Giáo Hội.

Chúng ta hãy xây dựng với kỹ năng, đừng làm cầu thả mà phải tuân theo bản thiết kế của Ngài. Rồi Chúa, chính là Đấng thanh tra việc xây cất của chúng ta, có thể phán cùng chúng ta, như Ngài đã phán khi Ngài hiện đến cùng Sa Lô Môn, một người xây cất của thời khác: “Ta đã biệt riêng ra thánh cái đền này mà người

đã cất, để cho danh ta ngự tại đó đời đời; mắt và lòng ta sẽ thường ở đó mãi mãi” (1 Các Vua 9:3). Rồi chúng ta sẽ có mái nhà thiên thượng và gia đình vĩnh cửu và sẽ có thể giúp đỡ, cùng cố cùng ban phước cho những gia đình khác.

Tôi rất khiêm nhường và chân thành cầu nguyện để phước lành này có thể đến với mỗi người chúng ta. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.

GHI CHÚ

1. Thư của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn ngày 11 tháng Hai năm 1999; xin xem *Liabona*, tháng Mười Hai năm 1999, 1.

TUYÊN NGÔN CÙNG THẾ GIỚI

ĐỆ NHẤT CHỦ TỊCH ĐOÀN VÀ HỘI ĐỒNG MƯỜI HAI VỊ SỨ ĐỒ CỦA GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA CHÚA GIÊ SU KÝ TÔ

CHÚNG TÔI, ĐỆ NHẤT CHỦ TỊCH ĐOÀN và Hội Đồng Mười Hai Vị Sứ Đồ của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ký Tô, long trọng tuyên bố rằng hôn nhân giữa một người nam và một người nữ đã được Thượng Đế định sẵn và gia đình là trung tâm của kế hoạch của Đấng Sáng Tạo dành cho số mệnh vĩnh cửu của các con cái của Ngài.

TẤT CẢ NHÂN LOẠI—nam và nữ—được sáng tạo theo hình ảnh của Thượng Đế. Mỗi người là một con trai hay con gái linh hồn yêu dấu của cha mẹ thiên thượng, và, vì lẽ đó, mỗi người có một bản tánh giống như Thượng Đế và một số mệnh thiêng liêng. Phẩm tính của con người là một đặc điểm cơ bản của sự nhận biết mục đích về trạng thái tiền dương thế, hữu diệt và vĩnh cửu của mỗi cá nhân.

TRONG TIỀN DƯƠNG THẾ, những người con trai và con gái linh hồn biết và thờ phượng Thượng Đế là Cha Vĩnh Cửu của họ và chấp nhận kế hoạch của Ngài mà qua đó con cái của Ngài có thể nhận được một thể xác và thu đạt được kinh nghiệm trần thế để tiến triển đến chỗ hoàn hảo và cuối cùng đạt được số mệnh thiêng liêng của mình với tư cách là một người thừa hưởng cuộc sống vĩnh cửu. Kế hoạch hạnh phúc thiêng liêng giúp mỗi liên hệ gia đình có thể được tồn tại mãi mãi bên kia mộ phần. Các giáo lễ và các giao ước thiêng liêng có sẵn trong các đền thờ thánh giúp cho các cá nhân có thể trở về chốn hiện diện của Thượng Đế và cho gia đình được kết hợp vĩnh cửu.

LỆNH TRUYỀN ĐẦU TIÊN mà Thượng Đế ban cho A Đam và Ê Va là về khả năng của họ trở thành cha mẹ với tư cách là vợ chồng. Chúng tôi tuyên bố rằng lệnh truyền của Thượng Đế cho các con cái của Ngài là phải sinh sản thêm nhiều và làm cho đầy đầy đất, thì vẫn còn hiệu lực. Chúng tôi tuyên bố thêm rằng Thượng Đế đã truyền lệnh là các khả năng thiêng liêng về sự sinh sản chỉ có thể được xử dụng giữa người nam và người nữ được cưới hỏi hợp pháp với tư cách là vợ chồng mà thôi.

CHÚNG TÔI TUYÊN BỐ rằng những phương cách mà qua đó cuộc sống hữu diệt được tạo ra là do Thượng Đế ấn định. Chúng tôi xác nhận tính chất thiêng liêng của cuộc sống và tầm quan trọng của cuộc sống trong kế hoạch vĩnh cửu của Thượng Đế.

VỢ CHỒNG có một trách nhiệm trọng đại là phải yêu thương và chăm sóc cho nhau và con cái của mình. ‘Con cái là cơ nghiệp bởi Đức Giê Hô Va mà ra’ (Thi Thiên 127:3). Cha mẹ có bổn

phận thiêng liêng là nuôi nấng con cái mình trong tình thương yêu và sự ngay chính, cung cấp những nhu cầu vật chất và thuộc linh cho chúng, dạy dỗ chúng biết yêu thương và giúp đỡ lẫn nhau, tuân giữ các giáo lệnh của Thượng Đế và làm những công dân biết tuân theo các luật pháp ở bất cứ nơi nào chúng sinh sống. Những người chồng và những người vợ—những người mẹ và những người cha—sẽ chịu trách nhiệm trước mặt Thượng Đế về việc thực hiện các bổn phận này.

GIA ĐÌNH được Thượng Đế định sẵn. Hôn nhân giữa người nam và người nữ là một phần cơ bản của kế hoạch vĩnh cửu của Ngài. Con cái có quyền được sinh ra trong vòng mỗi ràng buộc hôn nhân và được nuôi nấng bởi một người cha và một người mẹ biết tôn trọng những lời thế ước hôn nhân một cách hoàn toàn chung thủy. Hạnh phúc trong cuộc sống gia đình hầu như có thể đạt được khi được căn cứ vào những lời giảng dạy của Chúa Giê Su Ký Tô. Những cuộc hôn nhân và những gia đình thành công được thiết lập và duy trì trên các nguyên tắc đức tin, cầu nguyện, hối cải, tha thứ, kính trọng, yêu thương, thương xót, làm việc và các sinh hoạt giải trí lành mạnh. Theo kế hoạch thiêng liêng, những người cha phải chủ tọa gia đình mình trong tình thương yêu và sự ngay chính và có trách nhiệm cung ứng những nhu cầu cần thiết của cuộc sống và sự bảo vệ cho gia đình mình. Trách nhiệm chính yếu của người mẹ là chăm sóc con cái mình. Trong những trách nhiệm thiêng liêng này, những người cha và những người mẹ có bổn phận giúp đỡ lẫn nhau với tư cách là những người bạn đời bình đẳng. Bệnh tật, chết chóc hay các hoàn cảnh khác có thể cần thiết phải thay đổi các vai trò này để thích ứng hoàn cảnh cá nhân. Những người thân thuộc khác nên giúp đỡ khi cần thiết.

CHÚNG TÔI KHUYẾN CÁO rằng những cá nhân mà vi phạm các giao ước về sự trinh khiết, ngược đãi người hôn phối hay con cái của mình hoặc không làm tròn các trách nhiệm gia đình, một ngày kia sẽ đứng chịu trách nhiệm trước mặt Thượng Đế. Hơn nữa, chúng tôi cũng xin khuyến cáo rằng sự tan rã gia đình sẽ mang lại cho cá nhân, cộng đồng và quốc gia những tai họa mà đã được các tiên tri thời xưa và hiện đại tiên đoán.

CHÚNG TÔI KÊU GỌI các công dân và các viên chức có trách nhiệm của chính phủ ở khắp mọi nơi đẩy mạnh các biện pháp nhằm duy trì và củng cố gia đình như là một thành phần căn bản của xã hội.

GIÁO HỘI
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ

VIETNAMESE

